

Soraya ve Düşünce Dünyası

Ali ASLANOĞLU*

“Sıkıcı bir gün” “boğucu bir gün” “yorucu bir gün” Soraya ailesiyle oturmuş televizyon izlerken bugününü değerlendiriyordu içinden. Sıkılmıştı çünkü her günü bir önceki günün aynıydı. Boğulmuştu çünkü artık etrafında olan biten her şeyi okuyabiliyordu, büyüyüp gözleri açıldıkça, farkında lığı arttıkça boğuluyordu. Boğulmuştu çünkü artık ruhu bedenine dar geliyordu. Söyleyecek onca şeyi olmasına rağmen susuyordu. Yorulmuştu çünkü söyleyemedikleri ona yük oluyordu. Tıpkı yük hayvanlarına benzetti kendini taşıyamayacağı kadar çok şey taşıtmışlardı ona henüz 18 yaşında olmasına rağmen. Taşıyamayacağı kadar büyük şeyler düşünüyordu.

Soraya geniş omuzlu, 1.60 boylarında, ince beli ve beline dökülen uzun siyah saçlarıyla çok güzel bir kızdı. Kumral teni, siyah gözleriyle görenlerin dönüp bir daha baktığı biriydi. İçine kapalı çok konuşmayan ama çok düşünen biriydi. Pek konuşmazdı çünkü kimsenin onu anlamayacağını düşünürdü. Yeni yaşına geçen hafta girmişti burçlara pek inanmazdı ama balık burcunun duygusal olan yönünü taşıdığını düşünürdü. Anne babası kendisine küçük bir pasta alıp doğum gününü kutlamışlardı. Yarım elma gönül alma, biraz mutlu etmeye çalışıyorlardı kızlarını. Biliyorlardı çünkü Soraya mutsuzdu burada, Türkiye ona yaramamıştı. Emine Hanım ve Hışam Bey tek çocukları olduğundan ötürü mü bilinmez ama Soraya'nın üzerine çok titrerlerdi. Soraya da bu ilgi ve alakadan dolayı hiç şımarmamış aksine onları üzecek şeyleri yapmaktan kaçınmaya çalışırdı. Hışam Bey Suriye'nin hali vakti yerinde olan kişilerindendi. Ticaretle uğraşırdayken zamanında ama iç savaştan ötürü Türkiye'ye göç etmek zorunda kaldıklarından burada küçük bir Suriye bakkalı açmıştı. Suriye'den Türkiye'ye fazla sayıda göç olmuştu. Özellikle Kilis, Gaziantep, Kahramanmaraş, Şanlıurfa, Adana ve diğer doğu illerine. Herhalde yaşam tarzları buraya daha uygundu ya da bu bölgelerin, özellikle Diyarbakır ve Gaziantep'in sanayilerinden dolayı iş imkânları daha geniş olduğu için. Soraya ve ailesi ilk önce Kilis'e gelip daha sonra Kilis küçük olduğundan ve Hışam Beyin işleri pek yolunda gitmediğinden Gaziantep'e taşınmışlardı. Soraya içedönük ve gezmeyi pek sevmeyen bir kızdı. Kitap okumak, bir şeyler yazıp çizmek, günlük tutmaktan başka hobileri olduğu da söylenemezdi. Emine Hanım birkaç kez Soraya dedikten sonra duydu Soraya annesini:

-“Kızım kapı çalıyor kalksana” dedi Emine Hanım.

Soraya cevap vermeden kapıyı açmaya gitti. Gelen üst komşuları Aysel Hanımdı. Emine Hanım ve Hışam Bey, Aysel Hanımla selamlaşma faslını bitirdikten sonra Soraya Aysel Hanıma çay ikram edip oturdu, büyükler muhabbet etmeye başlayınca Soraya da köşedeki koltuğa oturup onları izlemeye başladı. Aysel Hanımı pek sevmediğini fark etti Soraya. Çok dedikoducu bulurdu onu. Hatta yaşama amacının sadece dedikodu olduğunu düşünürdü. Allah'tan annesi onun gibi değildi. Aysel Hanım gelir kim ne yapmış, nereye gitmiş, kiminle gezmiş her şeyi anlatır annesi de ayıp olmasın diye arada bir iki soru sorup muhabbetin içinde olduğunu göstermeye çalışırdı. Soraya boş konuşan insanlardan nefret ederdi.

*Ali ASLANOĞLU/ Adnan Menderes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü, Lisans Öğrencisi,

**Yeni Fikir Stratejik Araştırmaları Derneği (Yeni Fikir SAM)'ın T.C. İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığı'nın PRODES dahilinde Türkiye Kızılay Derneği Aydın Şube Başkanlığı ve Adnan Menderes Üniversitesi ortaklığında yapılan “Göçmen Sorununa Genç Bakış” İsimli yarışmada hikaye dalında 11. olan eser.(2016)

Ne vardı yani açıp kitap okusalardı, boş boş konuşup çene kaslarını yormaktansa biraz beyin kaslarını geliştirirlerdi hiç olmazsa. Soraya çok konuşan insanların pek düşünmediğini düşünürdü. Acaba ben az konuştuğumdan mı böyle düşünüyorum diye geçirdi aklından ama yok yok gerçekten öyleydi içi boş olandan çok ses çıkar diye boşuna dememişlerdi herhalde.

Annesi Emine Hanım Türk olduğundan Türk kültürüne uzak değildi Soraya. Ama Soraya Suriyeliydi çünkü babası nereliyse oralı olurdu evlat. Bunu da anlamıyordu Soraya neden öyle olurdu ki, varsayardı:

Babası Alman olsa ve bir sebepten Suriye'ye gelip Emine Hanımla evlenmiş olsa ve Soraya'da Suriye'de doğup büyümüş biri olduğu halde sırf babası Alman diye kendisi de Almanyalı olacaktı. Çok saçma değil miydi? Neden böyleydi ki? Bir insan doğup büyüdüğü yer neresi, çocukluğu ve çocukluk hatıraları neredeyse oraya ait olmalıydı oralı olmalıydı. Soraya Aysel Hanımın çayını tazelemek içi kalktı yerinden, çayı tazeleyip oturdu tekrar. Hışam Beyde yatsıyı kılmak için doğrudu yerinden. Diğer odaya geçti. Soraya eline aldığı kitabı okumaya çalışıyordu ama okuyamıyordu. Bin bir düşüncelere dalmıştı yine. Düşünceleri oradan oraya göç ediyordu adeta. Aysel Hanımı pek sevmediğini düşündükten sonra Soraya fark etti ki son zamanlarda çoğu kişiyi ve çoğu şeyi sevmiyordu. Sanki Suriye de bırakmıştı beyninin "sevme" işlevini yerine getiren kısmını. Keşke beyninin "düşünme" kısmını da bırakmış olsaydı. Böyle geçirdi aklından, ama sonra güldü kendisine beyin dediği şey zaten "düşünmeden" ibaret değil miydi? İnsanı insan yapan, diğer canlılardan ayıran da buydu sözde, düşünebiliyor olmasıydı. Ama son zamanlarda "insanın" düşünen bir varlık olduğu fikrine katılmıyordu. Düşündü de ne yaptı? Din, toprak, ideoloji uğruna, insan öldürmeyi düşünmekten başka ne yapmıştı insanoğlu. Bilim ve teknoloji alanında durmadan ilerliyor, geliştirdik güya.

Hepsi aldatmacaydı Soraya'ya göre. Teknoloji iyidir güzeldir evet ama diyordu; iyi amaçla kullanılmıyordu ki. Varsa yoksa "ölüm makinelerini" olabildiğince geliştirmek. Daha iyi bir bomba yapmak daha donanımlı silahlar üretmek. Bu muydu ilerleme. İnsanlığın ilerlediğinden dem vururlar sürekli. Yaşadığımız çağ insanlığın ilerlediği, geliştiği, ulaştığı en iyi noktaydı sözde, hani göremiyordu Soraya, evet yaşadığı çağ da teknoloji ve bilim alanında gelişmeler olmuş, insanlar artık uzaya bile gidiyordu ama Soraya bunu "insanlığın" gelişimi olarak asla görmüyordu. Göç ettiği yerde hala insanlar ölmekteydi, binlercesi ölmüştü hiç hak etmedikleri şekilde. Çocuk cesetleri deniz kıyılarına vuruyorsa hala, kimse insanlığın geliştiği fikrini inandıramazdı Soraya'ya. Soraya'nın kitap okuduğunu sanan annesi meyve getirmesini söyledi Soraya'ya. Soraya yine hiç ses çıkarmadan kalktı dalgın ve düşünceli şekilde mutfağa yöneldi. Babası namazını bitirmiş oturma odasına geçiyordu. Allah kabul etsin diyordu Aysel Hanım ve annesi.

Soraya meyveleri önlerindeki sehpaye koyup odasına gitmek için izin istedi. Odasında çok eski olmayan ama pek yeni de sayılmayan bir yatağa yüzü tavana gelecek şekilde attı kendisini. Donuktu, tavanı çok sevdiği bir film oynuyormuşçasına gözlerini kırpmadan pür dikkat izliyordu. Aklına Suriye'de geçirdiği bazı güzel zamanlar gelmişti. Çok duygulanmıştı. Onu duygulandıran şeyde oradan güzel bir şekilde ya da kendi rızasıyla ayrılmamış olmasıydı. Mecbur kalmışlardı. Soraya pek olumlu düşünemezdi, bardağın hep boş yanını gören cinstendi. Güzel günlere olan inancı neredeyse hiç yoktu. İnsanları düşündü, birbirinden farklı milyarlarca insan, kaseti epey geriye sardı "insanoğlunun" kaseti. İlk insanları düşündü. Farklı dinsel kaynaklar Adem ve Havva olarak veriyordu ilk insanları. İlki Adem'di ama. Neden ilk Havva yaratılmamış ki diye düşündü. Her şeyde bir erkek üstünlüğü olmak mı zorundaydı? Hep erkekler mi önde olacaktı? Ne vardı yani erkekler,

kadınların kaburga kemiklerinden yaratılmış olsalardı. Belki o zaman kadınlar bu kadar ikinci planda kalmazlardı. Devam etti düşünmeye Soraya, bütün şu anda yeryüzünde bulunan milyarlarca insanın atası ve anası Adem ile Havva'ydı. Peki ne olmuştu da bu aynı ata ve anadan meydana gelen milyarlarca çocuk birbirine bu kadar kin güder nefret eder hale gelmişti. Ne olmuştu da küçücük bedenler kıyılara vuruyordu. Ne olmuştu da yaşadığı ve sevdiği yurdunda binlerce insan ölüyordu neden evini odasını bırakıp pek fazla bilmediği bir diyara sürüklenmek zorunda kalmıştı? Tekrar düşündü, Adem ve Havva'nın çocukları, çocuklarının çocukları, çocuklarının çocuklarının çocukları. Bu böyle "pi" sayısı gibi ucu bucağı yokmuşçasına ilerliyordu. Peki ne olmuştu da aynı anne babadan olan bu kadar çocuk; dil için, din için, ırk için, ideoloji için, mezhep için, toprak için birbirlerini öldürüyorlardı. Bazen haklı buluyordu şu noktayı: Nüfus giderek arttığı için insanlar elbette ki farklı yerlere göç edip yaşayacak, farklı şekillerde çalışacak, kimi tarımla, kimi hayvancılıkla, kimi ticaretle uğraşacak. Bu sebeple farklı diller oluşacak ve farklı inançlara sahip olacaklar. Ama inatçı yanı bir türlü kabul etmiyordu şu durumu, edemiyordu:" Farklılıklar bu kadar acı mı olmalıydı?" "Farklılıklar ayrımcılık denen bir kavramı ortaya çıkarmamalıydı." Soraya her türlü ayrımcılıktan nefret ederdi. Bir erkeğin bir kadından üstün olduğunun düşünüldüğü ayrımcılıktan da bir ten renginin diğer ten rengine üstünlük kurmaya çalıştığı ayrımcılıktan da bir dinin diğer dinden daha üstün olduğunu düşünen ayrımcılıktan da bir ırkın, ülkenin, ulusun kendini ne olursa olsun kendisi gibi olmayanlardan üstün gördüğü ayrımcılıktan da. Zaten Soraya'ya göre tarihin ve günümüzün bütün insanlık sorunlarının temelinde ayrımcılık yatıyordu. Hz. Muhammed döneminden önceki 'cahiliye' diye nitelendirilen dönem geldi aklına kız çocuklarını diri diri toprağa gömdüren, kız ve erkek arasında yapılan bir ayrımcılık değil miydi?

Adolf Hitler'in milyonlarca insanın ölümüne sebep olan kini, öfkesi ve nefretinin altında da yine ayrımcılık yok muydu? Tarihte ki birçok kara lekenin sebebi ayrımcılıktı ona göre; cinsiyet, din, ırk, ideoloji hepsinin temelinde bu "ayrımcılık" denen lanet kavram vardı. Suriyeli birçok insan farklı yerlere göç etmişlerdi. Çoğunluğu batıya doğru yani kendilerinden daha batı da olan yerlere. Neden batı? Yoksa batı da daha özgür daha refah daha iyi imkânlarda yaşayacağını mi düşünüyorlardı. Öyle ya gelişmişlik tanımı bile "batı" üzerinden yapılıyordu. Batıya yaklaştıkça daha 'gelişmiş' daha 'modern' daha 'çağdaş' olunuyordu. Peki ne bekliyordu 'batı' diye gözünde büyüttükleri bu dev olgudan. Batıda onları bekleyen sınırsız imkânlar, özgürlükler, haklar mı vardı? Elbette ki hayır! Batı mültecileri istememe konusunda birçok farklı sebep öne sürse de temelde Soraya'ya göre yine ayrımcılık vardı. Müslümanlara yönelik olumsuz bakış açısı. Batıda ki birçok iktidar bunu açık bir şekilde dile getirmişlerdi. Babası o yüzden televizyondan nefret eder hale gelmişti, haberleri izlemek istemiyordu. Batılı birçok devlet: Bizde Müslümanlara yer yok anlamlarına gelecek çok ağır söylemlerde bulunmaktan çekinmemişlerdi. Hatta "paralarını verelim de Türkiye baksın mültecilere, onlar için en güvenilir yer Türkiye" diyerek kendi hain oyunlarının "kalanlarıyla" uğraşmak istememişlerdi. Vicdanları yok ama teklif ettikleri yardım paraları da herhalde 'biz elimizden geleni yapıyoruz' parası, ya da 'daha ne istiyorsunuz alın şunu ve susun' parası da olabilir. Ağızlarının tadı kaçsın istemiyorlardı. 'Türkiye var nasıl olsa' diye düşünüyorlardır kim bilir. Türkler 'merhametli' bir toplum diye geçirdi içinden Soraya; Türkü, Kürdü, Alevisi, Sünnisi hepsi birden kucak açmışlardı mültecilere, hepsi birden 'onlara yardım etmeliyiz' 'bu topraklar hepimize yeter' diyorlardı. 'Hepsi' demesem mi diye düşündü Soraya çünkü bazıları: 'biz kendimize zor bakıyoruz' 'kendi sorunlarımız varken birde onlar mı çıktı' diye sitem

ediyorlardı. Onları da haklı bulmuyor değildi Soraya. Ülkeleri zaten "PKK, Işid, Fetö" denen terör örgütleri yüzünden son zamanlarda eskisinden daha kötü zamanlardan geçiyordu. Eskileri annesi anlatmıştı. Önceleri bu kadar sık patlama bu kadar çok ölüm bu kadar çok şehit olmazmış. Soraya '15 Temmuz' gecesinde çok korkmuştu salaların sabaha kadar hiç susmaması odasında gün ağarınca kadar ağlamasına sebep olmuştu. Babası da onlara destek olmak için elinde Türk bayrağı Aysel Hanımın eşiyle birlikte meydanlara inmişti. Böyle olmalıydı diye düşündü Soraya 'diğer insanların acısı bizimde acımız olmalıydı' Acının dili, dini, ırkı yoktu; olmamalıydı!

İnsanoğlunun nüfusu artarken farkında olup ya da olmadıklarını kestiremeden sınırlarda çizmişlerdi. Hem fiziksel hem de zihinsel sınırlar. Fiziksel sınırları anlayabiliyordu az çok ama kafalarda çizilen sınırları anlayamıyordu. İnsanların birbirlerine olan tutum ve önyargılarını buna paralel olarak da oluşan ayrımcılığı bu ayrımcılığında beraberrinde getirdiği sınırlar kafalardaydı aslında. Nasıl aşılırdı ki bu sınırlar? Onu da bilmiyordu. Hoş bilse de ne gelirdi elinden. Tek başına nasıl etki yaratabilirdi ki bu zihinsel sınırların aşılmasında? Sonra çok yanlış düşündüğünü fark etti; "herkes benim gibi düşünseydi nasıl aşılacaktı bu sınırlar. Herkes ben tek başıma ne yapabilirim deyip daha başlamadan bitirmiyorlar mıydı birçok şeyi? Soraya bu durumu şu olaya benzetti: Elinde az evvel yediği çikolatanın boş ambalajı varken sokakta yürüyordu. Yürüdüğü sokak yerlere atılı yenmiş gofret, bisküvi, cips vb ambalajlarla doluydu hatta birkaç evin kapısının önünde içi dolu bebek bezleri vardı. Konteynırlar ağızlarına kadar doluydu. Herhalde çöpçüler bu sokağı es geçmiş ya da unutmuşlar diye düşündü. O sırada elinde duran bitmiş çikolata ambalajını yere atmayı düşündü, "zaten çok pis bir sokak ve çöp dolu" dedi içinden. Ancak atmadı, çünkü sokağın o hale gelmesine sebep olan da o anda onun gibi düşünler değil miydi? Herkes bir

taneden ne olur ki ya da zaten yer çöple dolmuş diyerek sokağı çöplüğe çevirmemişler miydi? İnsanların tek başlarına hiçbir etki yaratamayacakları düşüncesine sinir oluyordu. Her tek kişi bütünü oluşturan parçalar değil miydi? Her tek kişi kendi üzerine düşeni yapmış olsaydı şu an o sokak o halde olur muydu? Soraya ambalajı cebine koyarak yoluna devam etmişti. İşte dedi dünyanın şu anda bu halde olmasının sebebi de buydu Soraya'ya göre. Her tek kişinin kendisinin etkili olamayacağını düşünmesi ve bir şeyler yapmadan kendini var olan düzenin içinde akıntıya kaptırmasıydı. "Sınırlar" da böyle düşünmekle asla aşılamazdı. Herkes artık bir şeylerin ucundan tutmaya tek başına, yapabildiği kadarıyla göğüs geremeliydi. Annesi anlatmıştı bir defa: Hz İbrahim, Nemrud'a karşı geldiği için Nemrud onun büyük bir ateşte yanmasını emretmiş ve odunlar yakılmış, alev büyüdükçe büyümüş, bulutlara kadar ulaşmış Hz İbrahim ateşin ortasında kalmış. Bunu duyan bir karınca ağzında taşıdığı bir damla su ile ateşe doğru yürümeye başlamış. Başka bir karınca bu durumu görünce "nereye gidiyorsun" diye sormuş su taşıyan karıncaya. Su taşıyan karınca: "Duymadın mı? Hz İbrahim'i ateşe veriyorlar ona yardım etmeye gidiyorum" deyince diğer karınca kahkaha atarak "yahu sen bir damla suyla ne yapabilirsin ki?" demiş. Su taşıyan karınca da : "Olsun hiç olmazsa hangi taraftan olduğum anlaşılır" diyerek yoluna devam etmiş. O zamanlar küçük olduğu için pek anlamadığı bu hikâye de karıncanın ne demek istediğini şimdiki daha iyi anlıyordu: "Etkisi olsun olmasın, elinden gelen şey küçük ya da büyük önemli değil, yapabildiğini yap!"

Soraya'nın uykusu gelmiyordu. Yatağından kalktı, eline günlüğünü ve kalemını alıp defterin herhangi bir yerini açıp yazmaya başladı "Kendime istediğim kadar diğer tüm insanlar için de en az kendiminki kadar "yaşama hakkı" istiyorum. Sadece nefes alıp vermek de değil, bir insan gibi yaşamak neyi gerektiriyorsa onu istiyorum. İnsan olarak

olanaklarımı gerekleştirebileceğim tüm koşulları istiyorum. Bir insanım ve sadece “insan” olmam bile bu isteklerimin gerçekleşmesi için yeterli diye düşünüyorum.”

Yaşadıkları ve okuduğu kitaplardan dolayı yaşına göre hep daha olgunca şeyler düşünen Soraya, defterini kapatıp yerinden kalktı ve ışığı söndürüp uyumaya çalıştı. Bakalım hayat Soraya’ya daha neler getirecekti ? **

Soraya and the World of Thought (Story)

Ali ASLANOĞLU

"A boring day," "a sulking day," "a tiring day," Soraya was sitting with her family and watching TV and was evaluating today within herself. She was bored because every day was the same as the previous day. She suffocated because she could now read everything that was happening around her, and as she grew up and as her opened eyes, she was strangled as her awareness increased. She was suffocating because her soul was tightly fitting in her body. Though she had many things to say, she kept her silence. She was tired because what she could not tell was burdened on her. She likened herself to the draught animals, they made her carry so much than they could carry, although she was only 18 years old. She was thinking about big things she could not carry. She was a very beautiful girl with a broad shoulder, 1.60 feet tall, her black hair in her waist and thin waistline. Her brunette skin and her jet black eyes made everyone to turn back and look at her again.

She was a very thoughtful but not very talkative person. She would not talk much because she would think no one would understand her. She entered her new age last week but she didn't believe in horoscope yet she thought that she was carrying the emotional side of pisces. Her parents had bought him a little cake and celebrated her birthday. A very small kindness can be enough to win someone's favor or affection so they were trying to make her a little happy. They knew because Soraya was unhappy here, Turkey did not work out well for her. Mrs. Emine and Mr. Hışam wrapped Soraya in a cotton wool, unknown if it is because she the only child. Soraya also tried to avoid doing things that

would have upset them, unlike in spite of this interest and relevance. Mr. Hışam was of those who was wealthy back in Syria at the time. He was dealing with trade back in the day, but because of the civil war, he had to migrate to Turkey, where he opened a small Syrian shop. There have been a large number of migrations from Syria to Turkey.

Especially to Kilis, Gaziantep, Kahramanmaraş, Şanlıurfa, Adana and other eastern provinces. Their lifestyles are probably better suited in those cities, or because of the wider availability of jobs in these regions, especially from the industries of Diyarbakir and Gaziantep. Soraya and his family first moved to Kilis but later they moved to Gaziantep because the works of Mr. Hışam were not going well. Soraya was an introvert girl who did not like to travel. It could not be said that she had other hobbies besides reading books, writing and drawing things and keeping diaries. Soraya heard her mother, Mrs. Emine after she called out for her several times:

- "Sweetie someone is knocking go and open it," said Mrs. Emine.

She went to open the door without answering the question. It was the neighbor upstairs, Mrs. Aysel. After the greeting with Mrs. Emine and Mr. Hışam, Soraya served tea to Mrs. Aysel and sat and when the elders began to chat, she started to watch them sitting in the corner. Soraya realised that she didn't liked Mrs.

Aysel very much. She found her so gossip. She even thought that her purpose of living was just to gossip. For God's sake her mother was not thinking like her. Aysel Hanım would come and tell her who did what, who went where and who travelled with who and Soraya's mother would ask a couple of occasional questions so that she would be rude. Soraya hated people who mouth off a lot. So what if they opened and read books, at least they would've developed their brain muscles instead of tiring their jaw muscles by yapping. Was I thinking in this because I didnt speak

much but no, it is because it was really true as said empty vessels make much noise. Since Soraya's mother Mrs. Emine was a Turk, she was not far from Turkish culture as Soraya was. But Soraya was Syrian because her father was Syrian and a child would be from the place where her father was. Soraya didn't not understand that, why would it be so but she assumed: If her father was a German and he had come to Syria for a while and was married to Mrs. Emine, and if Soraya was born and raised in Syria, she would be a German again just because her father was a one himself. Was that not ridiculous? Why was it so?

The place where a person was born and grew up, he/she should belong of that place where their childhood and childhood memories were belonged. Soraya stood up from her place to renew Mrs. Aysel's tea and later she sat up after refreshing her tea. Mr. Hişam stood up from his place to pray Isha prayer. He went to the other room. Soraya was trying to read the book she had taken but she could not read it. She had fallen into a thousand of thoughts again. As if her thoughts was migrating from here and there. After thinking that she did not like Mrs.

Aysel, she realized that she did not like most people and most things in recent times. It was as if she left the part of the brain that fulfilled the "love" function in Syria. She wished she had left her "thinking" part of her brain there too. She think of it but then she laughed at herself because was not brain only about "thinking"? To be able to think was what made a human, human being or was so-called. But in recent times I disagree the idea that "man" was a thinking entity. What did they do with thinking? What else did humans do but think of killing people for religion, land, ideology.

Though it seemed we are constantly advancing and developing in the field of science and technology. They were all deceiving, according to Soraya. Technology is good, yes, but he says; It was not used for good purposes.

All that is done is to improve "death machines" as much as possible. To make a better bomb to produce more equipped weapons. Was this a progress. As humanity progresses, more prate constantly.

The age we lived was progressing, developing and has reached its peak for humanity but where is it Soraya couldn't see it, yes the age she is living is where the developments were made in the field of technology and science, and people are now able to space travel but Soraya never saw it as the development of "humanity." In the place she migrated, people were still dying, thousands of them already died undeserving way. If children's bodies still hit the sea shores, there is no way one could make Soraya believe in the idea of that mankind is developing. Her mother, who thought she was reading the book, asked her to bring fruit. Again, without making a noise she headed to the kitchen in a thoughtful and absent-minded way. Her father went into the living room after he finished his prayers. Her mother and Mrs. Aysel said may God accept your prayer.

She asked for permission to go to her after putting the fruits on the table. She threw herself on the bed, which was not very old but not quite new, facing the ceiling. She was dull and she looked at the ceiling as if she was watching her favorite film without even blinking an eye in a close attention. She recalled some good times she had in Syria. She got emotional. And the thing that made her emotional was the fact that she didnt leave Syria by her free will but was forced to. They were obliged.

She could not think very positively, she was one those who saw the empty side of the cup. She hardly had any faith in good days. She thought of people, billions of different people, she run the tape back to really back to old days she run the tape back, the "cassette" of humanity. She thought about the first people. Different religious sources gave Adam and Eve

as the first people. The first was Adam. She thought why was Eve not the first one to be created. Was it supposed to be a male supremacy in everything? Will men always be ahead? So what if men were created from the ribs bones of women.

Maybe then the women would not have been in the background. Soraya continued to think about it, it was Adam and Eve who were the ancestors of billions of people on earth. But what has happened to this billion of people who came from the same ancestors and started harboring ill will towards each other. What has happened that caused the tiny bodies hit the shore. What has happened that caused to kill thousands of people who are living and loving in their home country, why did they have to drift from their own places and homes to a place where they do not know?

She thought again, the children of Adam and Eve, the children of their children, the children of their children's children. This was moving infinitely like the number of "pi". Well, what has happened to all these children who are from the same parents; started killing each other for language, for religion, for race, for ideology, for sect, for land.

Sometimes she found this point right: The population is increasing, so people will of course migrate to different places and live there, work in different forms, some in agriculture, some in livestock, some in trade. For this reason, they will have different languages and different beliefs. But her stubborn side was not agreeing with it in no way: "Should differences be so painful?" "Differences should not have created a concept of discrimination."

She hated all kinds of discrimination. From the discrimination that one man thinks of being superior to a woman, and from the discrimination those who think their skin color is superior to others, and the discrimination that thinks one religion is superior to the other, also from discriminations against a race, country, nation, and from the discrimination from

those who doesn't accept the others different from them. Already according to Soraya, discrimination lay on the basis of all human problems in history and today. Before the times of Prophet Muhammad (p.b.u.h), as characterised the 'age of ignorance', was it not the discrimination between boys and girls who buried their daughters alive in the earth at that times? Was there no discrimination under Adolf Hitler's anger and hatred that caused millions of people to die? According to her, discrimination is the reason for the many black stains in history. Gender, religion, race, ideology were all at the core of this curse concept called "discrimination". Many Syrian people migrated to different places.

The majority of them went to westward, that is, westward than themselves. Why west? Or did they think that they would live more freely and better prosperously in west. So, even the definition of development was made by "west". The closer they get to the west, they get more 'developed', the more 'modern' and the more 'contemporary'. What were they waiting from this matter of fact called 'west', that grew up in their eyes. Were there limitless possibilities, freedoms and rights waiting for them in the West? Of course not! Although there were many different reasons for westerns not wanting refugees, but according to Soraya it was based on discrimination.

The negative point of view towards Muslims. Many governmental powers in the West expressed this clearly. That's why her father had hated television so much, he did not want to watch the news. Many western states: They did not hesitate to be in very heavy discourses that would mean no room for Muslims. They even did not want to deal with the "remaining" of their treacherous games, saying "Let's give them their money and tell that Turkey is the most reliable place for them."

They do not have consciences, but the money they offer is probably the money for 'we are making everything we can', or 'what

else do you want take this and keep quiet'. They did not want us to make them uncomfortable. Who knows may be they think 'there is Turkey for all this things?'

Soraya thought that Turkish people are a "merciful" society, Turks, Kurdish, Alevis, Sunnis all had embraced the refugees, all of them saying 'we should help them', 'these lands are sufficient for all of us.' Then she said I shouldn't be saying all of them because some of them said: 'We have difficulties living ourselves', 'when we have our own problems' and now 'here they are'. She did find them right too. Their country has already been through worse times lately due to the terrorist organizations "PKK, ISIS, Fetö". Her mother told about the old days. There were no prevailing burst so often, there were not so many deaths and have not been so martyrs. Soraya was very frightened at the '15 July 'night, because of the guns she cried until the dawn. Her father went to the square with his wife, Mrs. Aysel's husband, to support them. She thought it should be like this 'the sorrows of others should be our sorrows as well' ' Pain shouldn't be having a language, religion, or race!

Human beings had drawn borders either by being aware of it or unaware as the population grew. Both physical and mental borders. She could understand physical boundaries, but she could not quite understand the boundaries drawn in the mind. Indeed, the boundaries that people have with their attitudes and prejudices towards each other and the discrimination that is created in parallel with this discrimination are brought about by their minds. How could these boundaries be overcome? She did not know. Even if she did, what could she have done. How could she cause an effect in overcoming these mental borders?

Then she realized what she thought was wrong; "If everyone thought like me how could these boundaries be overcome. Haven't everyone finish anything from the beginning just because of the thought what could I my-

self? Soraya likened this situation to: She just walked down the street with the empty pack of chocolate she had eaten. The street she walked by was full of unpacked wafers, biscuits, chips, etc., and there were even some baby nappies in front of a few house doors.

The containers were full to the brim. Probably the garbage men either passed over this street or forgotten it. At that time she thought of throwing the finished chocolate wrapper in her hand, saying "it's already a very filthy street full of garbage." But she did not, because she thought the same thinking was the reason that led the street to become like that. Wasn't this idea that everyone had that nothing would happen of one wrapper it is already full of garbage turned this street into garbage?

She was getting nervous about thinking that people would have no effect on their own. Was not every single person a part of the whole? If every single person had done his own part, would that street be like this at the moment?

Soraya had continued her path by putting the package of chocolate in her pocket. That's why the world is now in this state, according to Soraya. Every single person thought that he/she could not be effective, and then he/she would get himself into the current without doing anything. "Borders" could never be overcome with such a thought. Everyone should now hold on from one end and do as much as they could. Her mother told her once: When Prophet Ibrahim came against Nemrud, Nemrud commanded him to burn in a great fire, and the fire was burnt, the flame grew up and rose up to the clouds, and the Prophet Abraham stayed in the midst of the fire. An ant who heard of this started to walk toward the fire with a drop of water it carried in its mouth. When another ant saw this, it said, "Where are you going?" The ant carrying the water said: "Did not you hear?"

They putting Prophet Ibrahim to the fire and I am going to help him," the other ant said, laughing, "What can you do with a drop of water?" The ant carrying the water said: "At least from which side I am would be understood," he continued on his way. This story, which she did not really understand when she was small at that time, now made sense what the ant meant: "It does not matter if it is affective or not, it does not matter small or big, do whatever it is you can!"

Soraya wasn't sleepy. She left her bed, picked up her diary and pen and started to write in a part of the book. I want the "right to live" as much as I do for all other people as much as I want for myself. I want it not just to breathe, but I want what it takes to live like a human being. As human beings, I want all the conditions I want to fulfill. I am a human being and I think that even the fact that I am only "human" it is enough for my wishes to come true. "

Soraya, who always thinks things more mature according to her age because of what she gone through and the books she read, she closed her notebook and stood up and turned off the light and tried to sleep. Let's see what life would bring to Soraya?

Soraya und die Welt der Gedanken(Erzaehlung)

ALİ ASLANOĞLU

„Ein langweiliger Tag“, „ein erdrückender Tag“, „ein ermüdender Tag“.

Während Soraya mit ihrer Familie zusammen fern sah, liess sie den heutigen Tag Revue passieren. Sie war gelangweilt, da jeder ihrer Tage dem vorangegangenen glich. Sie bekam keine Luft mehr, da sie alles, was in ihrem Umfeld geschah schon im Vorfeld erahnen konnte. Je älter sie wurde, besser verstand und ihre Wahrnehmung sich erweiterte, desto mehr erstickte sie. Sie erstickte, weil ihr Körper für ihre Seele nun zu eng geworden war. Sie schwieg, trotz der unzähligen Dinge, die es zu sagen gab. Sie war müde, denn die Dinge, die sie nicht sagte, waren ihr eine Last. Obwohl sie erst achtzehn war, liessen sie sie, ähnlich einem überladenen Lasttier, viel zu viele Dinge tragen. Ihre Gedanken waren zu schwer, um sie zu (er-)tragen.

Soraya, breitschultrig, einssechzig gross, die Hüften schmal; ein wunderschönes Mädchen mit langen, schwarzen, bis zur Taille reichenden Haaren. Hellbraune Haut, tief-schwarze Augen, ein Mädchen, bei dem die Menschen ein zweites Mal hinsahen. Sie war eine verschlossene, nicht sehr gesprächige, aber sehr nachdenkliche Person.

Sie sagte nicht sehr viel, denn sie war der Meinung, dass sie niemand verstehen würde. Letzte Woche hatte sie Geburtstag, ein neues Lebensjahr, auch wenn sie nicht unbedingt an Sternzeichen glaubte, dachte sie dennoch, sie würde die emotionale Charaktereigenschaft der Fische in sich tragen. Mit einem kleinen Kuchen, von Mutter und Vater als Geschenk, hatten sie ihren Geburtstag gefeiert. Mit kleinen Aufmerksamkeiten versuchten die

Eltern ihr Mädchen etwas aufzuheitern. Denn sie wussten, dass Soraya hier nicht glücklich war; die Türkei hatte ihr nicht geholfen. Es ist nicht ganz klar, ob es daran lag, dass Soraya ihr einziges Kind war, aber Frau Emine und Herr Hışam waren übermässig fürsorgliche Eltern. Soraya, die trotz der extremen elterlichen Fürsorge, keinesfalls verzogen war, versuchte verletzendes Verhalten gegenüber ihre Eltern zu vermeiden. Herr Hışam war in Syrien ein wohlhabender Mann gewesen. Seinerzeit als Kaufmann tätig, aber als sie aufgrund des Bürgerkrieges auswandern mussten, eröffnete er hier ein kleines syrisches Geschäft.

Viele Menschen sind aus Syrien in die Türkei ausgewandert. Insbesondere nach Kilis, Gaziantep, Kahramanmaraş, Şanlıurfa, Adana und andere östliche Bezirke. Vermutlich fanden sie die dortige Lebensweise ihrer angemessen oder vielleicht sind aufgrund der Industrie dieser Gegenden, vor allem Diyarbakır und Gaziantep, dort die Arbeitsmöglichkeiten vielfältiger. Soraya und ihre Familie kamen zuerst nach Kilis, aber nachdem ihnen Kilis zu klein erschien und die Geschäfte von Herrn Hışam nicht besonders gut liefen, zogen sie danach nach Gaziantep.

Soraya war ein in sich gekehrtes Mädchen, das von ausgehen nicht sehr viel hielt. Sie las, schrieb manche Dinge auf, zeichnete und führte ein Tagebuch. Dass sie noch andere Hobbys gehabt hätte, konnte man nicht behaupten.

Erst nachdem Frau Emine ein paar Mal ihren Namen gerufen hatte, hörte sie ihre Mutter.

„Kind steh doch auf, es klingelt an der Tür“, sagte Frau Emine.

Ohne eine Antwort, ging Soraya, die Tür aufmachen. Nachdem Frau Emine und Herr Hışam das Begrüssungsritual mit Frau Aysal beendet hatten, brachte Soraya dem Besuch Tee und setzte sich, als die Erwachsenen ihr Gespräch begonnen hatten, in den

Sessel in der Ecke, und fing an sie zu beobachten.

Soraya fiel auf, dass sie Frau Aysel nicht besonders mochte. Sie fand, dass Frau Aysel eine Tratschtante war. Ja sogar, ihr ganzer Lebenssinn nur aus Tratsch bestand. Gott sei Dank, war ihre eigene Mutter nicht so. Für gewöhnlich kam Aysel und erzählte die neusten Ereignisse: wer hat was getan, wer ist wohin gegangen, wer ist mit wem ausgegangen; sie erzählte alles und Sorayas Mutter, um nicht respektlos zu erscheinen, stellte zwischendurch ein, zwei Fragen, um zu zeigen, dass sie am Gespräch teilnahm.

Soraya hasste Menschen, die zuviel redeten. Was waere denn daran so schlecht, wenn sie lieber mal ein Buch lesen und anstatt umsonst ihre Kiefermuskeln zu ermüden, dafür aber mehr ihre Gehirnzellen trainieren würden. Soraya war der Meinung, dass Menschen, die zuviel redeten, zu wenig nachdachten. Lag es etwa daran, dass ich selber so wenig sprach, dachte Soraya, aber nein, nein, es ist schon so - man sagt ja nicht umsonst, Menschen, die innerlich leer sind, machen sehr viel Laerm.

Da Sorayas Mutter, Frau Emine Türkin war, lag ihr die türkische Kultur nicht fern. Aber Soraya war Syrin, denn woher der Vater stammt, bestimmt die Nationalitaet des Kindes. Das war auch etwas, was sie nicht verstand, warum war sie Syrin – nehmen wir an: Ihr Vater waere Deutscher und aus einem bestimmten Grund sei er nach Syrien gekommen und haette mit Frau Emine geheiratet und obwohl Soraya jemand waere, der in Syrien geboren wurde und aufwuchs, waere auch sie, nur aufgrund der Tatsache, dass Vater Deutscher waere, eine Deutsche. Ist das nicht totaler Blödsinn? Warum war das denn so?

Der Ort an dem ein Mensch geboren wurde, er aufwuchs, dort wo seine Kindheit und Kindheitserinnerung waren, dort gehört er hin, und jene Nationalitaet sollte seine sein. Soraya stand auf, um Frau Ayşe einen neuen

Tee zu bringen, sie brachte den Tee und setzte sich wieder. Herr Hişam stand, um sein Abendgebet zu beten. Er ging ins andere Zimmer. Soraya versuchte, das Buch, das in die Hand genommen hatte, zu lesen, aber es gelang ihr nicht. Sie war wieder in tausenden von Gedanken versunken. Ihr Gedanken wanderten von hier nach dort. Nachdem sie festgestellt hatte, dass sie Frau Ayşe nicht mochte, wurde ihr klar, dass sie in letzter Zeit sehr viele Leute und Dinge nicht ausstehen konnte. Als, ob sie den Teil ihres Gehirns, der für das Mögen, zustaendig war, in Syrien zurück gelassen haette. Ach, haette ich doch auch nur den Teil für das Denken, dort gelassen. Aber wegen dieses Gedankens musste sie innerlich Lachen, da doch das, was sie als Gehirn betitulierte sowieso aus Gedanken bestand, oder nicht? Man sagt doch, das was denn Menschen ausmacht, von anderen Lebenwesen unterscheidet, ist ja das er denken kann.

Aber in letzter Zeit konnte sie der Idee der Mensch sei ein denkendes Wesen, nicht beiwohnen. Was hat er den schon gedacht und gemacht? Was hat die Menschheit den anderes vollbracht ausser daran zu denken, für Religion, Land und Ideologie Menschen umzubringen. In Sachen Wissenschaft und Technologie geht es staendig nach vorne, wir haben uns quasi weiterentwickelt. Für Soraya war dies alles nur Betrug.

Die Technologie ist ja gut und schön, aber sie war der Meinung, dass man es nicht, für das Richtige, für das Gute einsetzte. Es geht nur darum, die ganzen Tötungsapparate, so weit wie möglich zu perfektionieren. Eine noch bessere Bombe, noch bessere ausgestatte Waffen zu produzieren. Ist das der Fortschritt gewesen?

Dauernd kommen sie einem mit der Entwicklung der Menschheit.

Man sagt, dass die Zeit, in dem wir Leben, für die Menschheit, die am weitest fortgeschrittene, meistentwickelte und der am besten zu erlangende Punkt sei, jedoch konnte Soraya dies

nicht erkennen, gewiss waren in ihrer Zeit in den Bereichen Technologie und Wissenschaft Fortschritte eingetreten, die Menschen flogen sogar ins All, aber Soraya, konnte hierin absolut keinen Fortschritt für die Menschheit erkennen. In der Gegend, in die sie emigrierte, starben immer noch Menschen, tausende starben in einer Art und Weise, die sich nicht verdient hatten.

Solange Kinderleichen immer noch an den Küsten stranden, konnte niemand Soraya von der Idee des Fortschritts der Menschheit überzeugen. Sorayas Mutter, die glaubte, dass Soraya las, bat sie Obst zu bringen. Soraya, ohne ein Wort zu sagen, ging versonnen und gedankenverloren in Richtung Küche. Ihr Vater, der sein Gebet beendet hatte, ging wieder ins Wohnzimmer.

Möge Gott dein Gebet akzeptieren, sagten Frau Aysel und ihre Mutter. Soraya, die das Obst auf den Couchtisch stellte, bat darum, in ihr Zimmer gehen zu dürfen. In ihrem Zimmer warf sie sich mit dem Gesicht zur Decke gerichtet, auf ein nicht zu altes, aber nicht zu neues Bett. Regungslos, als würde ein Film, den sie sehr mochte gerade jetzt ablaufen, starrte sie, ohne zu zwickern, sehr konzentriert an die Decke.

Manch schöne Momente, die sie in Syrien verlebte, kamen ihr in den Sinn. Sie war sehr gerührt. Das was sie so rührte, war die Tatsache, dass sie nicht auf eine schöne Art und Weise beziehungsweise nicht mit ihrer Zustimmung von dort gegangen war. Sie waren gezwungen worden. Soraya war kein besonders positiv denkender Mensch, sie war von der Sorte, die das Glas immer als halbleer betrachteten.

Der Glaube, dass es schöne Tage gab, war bei ihr fast nicht vorhanden. Sie dachte an Menschen, an Milliarden, die sich voneinander unterscheidenden Menschen, Soraya spulte die Kassete der Menschheitsgeschichte ziemlich weit zurück. Sie dachte an die ersten Menschen. Verschiedene religiöse Quellen, gaben

Adam und Eva als die ersten Menschen an. Der erste war aber Adam. Warum wurde denn nicht zuerst Eva erschaffen, dachte sie. Muss sich denn in allem, immer die Überlegenheit des Mannes zeigen? Werden denn immer die Maenner an der Spitze sein? Was waere schon dabei gewesen, wenn die Maenner aus den Rippen der Frauen erschaffen worden waeren. Vielleicht waeren dann die Frauen nicht immer an zweiter Stelle.

Soraya fuhr im Gedanken fort, demnach sind also die Vorfahren, aller Milliarden von Menschen auf Erden, Adam und Eva. Und was ist in all der Zeit geschehen, dass diese Milliarden Kinder gleicher Vorfahren, gegeneinander so feindselig und hasserfüllt wurden. Was war denn passiert, dass kleine Körper an die Küsten schmettern. Was war der Grund, dass Tausende Menschen, in der Heimat, in der sie aufwuchs und die sie liebte, starben und warum musste sie ihr Haus, ihr Zimmer aufgeben, um in ein ihr wenig bekanntes Land zu flüchten. Abermals dachte sie: die Kinder von Adam und Eva, die Kindeskinde, die Kindeskindekinde.

Unendlich, wie die Zahl „Pi“ – als gaebe es kein Ende. Was war bis hierher geschehen, dass diese Unmenge Kinder abstammend vom gleichen Vater und von der gleichen Mutter, für Sprache, Religion, Rasse, Technologie, Ideologie und für Land, sich gegenseitig umbrachten. Manchmal fand sie folgenden Standpunkt für gerechtfertigt: Aufgrund der steigenden Zahl der Weltbevölkerung, war es nur natürlich, dass man auswanderte und an verschiedenen Orten lebte, in verschiedenen Metiers arbeitete, sei es Landwirtschaft, sei es Viehwirtschaft, sei es der Handel. Aus diesem Grund, kommen verschiedene Sprachen zum Vorschein und es werden sich verschiedene Glaubensrichtungen zu eigen gemacht.

Aber eine trotzig Seite an ihr konnte sich mit folgendem Zustand nicht abfinden...und kann es nicht: Musste Vielfalt wirklich so schmerzhaft sein? Unterschiede sollten

kein Konzept der Diskriminierung zu Tage fördern. Soraya hasste jede Form von Diskriminierung.

Egal, ob ein Mann glaubt, er sei einer Frau überlegen, egal ob man versucht, die eine Hautfarbe der anderen überzuordnen oder diese Religion mehr Wert sei als jene – oder, egal welcher Rasse, welchem Land, welcher Nation auch immer man angehören mag, sich über jemanden stellt, der der eigenen Identität nicht entspricht. Für Soraya lag sowieso der Grund für die Probleme der Menschheit, sei es in der Geschichte, sei in unserer heutigen Zeit, an der Diskriminierung. Die Zeit vor dem Propheten Mohammeds, die als barbarisch bezeichnet wurde, kam ihr in den Sinn, als kleine Mädchen lebendig begraben wurden, war das keine Diskriminierung von Jungen und Mädchen? Adolf Hitlers Rachewahn, Wut und Hass, der Grund für Millionen von Toten, war dies letztendlich nicht auch Diskriminierung gewesen? Für Soraya war der Grund für viele dunkle Flecken der Geschichte die Diskriminierung; Geschlecht, Religion, Rasse, Ideologie – für dies alles war das verdamnte Konzept der sogenannten Diskriminierung die Basis.

Viele Syrier waren in verschiedene Gegenden ausgewandert. Die Mehrheit Richtung Westen, also mehr an westlich gelegene Gegenden als Syrien selbst. Warum Westen? Möglicherweise dachten sie, im Westen könnten sie freier, wohlhabender und unter noch besseren Voraussetzungen leben. War es nicht sogar so, dass „Fortschritt“ und Westen gleichmassen definiert wurden. Je näher man dem Westen kam, desto fortgeschrittener, moderner und zeitgemässer wurde man. Und was erwarteten sie jetzt, vom Riesenphänomen „Westen“, das sie selbst vor ihrem inneren Auge so übermassig aufgebläht hatten. Dachten sie, im Westen würden auf sie grenzenlose Möglichkeiten, Freiheiten und Rechte warten?

Natürlich nicht! Auch wenn der Westen viele Argumente vorbringt, die Flüchtlinge nicht zu wollen, war Sorayas Meinung nach, der wahre Grund, Diskriminierung. Vorurteile gegenüber den Muslimen. Von vielen westlichen Mächten wurde dies auch sehr deutlich angesprochen. Deshalb hatte ihr Vater mittlerweile einen Hass auf den Fernseher entwickelt, er wollte keine Nachrichten sehen. Viele westliche Nationen zögerten nicht, heftige Aussagen gleich „wir haben hier keinen Platz für Muslime“, zu tätigen. Mehr noch, „wir geben ihnen das Geld und die Türkei soll sich um die Flüchtlinge kümmern, für sie ist der sicherste Ort die Türkei“, entsprechendes auessernd, hatten sie kein Interesse, sich um den Scherbenhaufen ihres eigenen verlogenen Spiels zu kümmern. Sie hatten kein Gewissen, und die angebotene finanzielle konnte man vermutlich als „wir tun unser möglichstes“ bzw. „was wollt ihr denn noch, nehmt das Geld und seid ruhig“- Geldhilfe, betrachten. Sie wollten sich in ihrer Bequemlichkeit nicht stören lassen. „Die Türkei ist ja schliesslich da“, dachten sie womöglich, wer weiss es schon. Die Türken sind ein „barmherziges“ Volk, dachte Soraya.

Türken, Kurden, Aleviten, Suniten, allesamt hatten die Flüchtlinge mit offenen Armen empfangen, alle waren sofort der Meinung, „wir müssen ihnen helfen, „dieses Land reicht uns allen“. Sollte ich lieber nicht „alle“ sagen, ging es Soraya durch den Kopf, da doch einige Vorwürfen wie diese zu hören waren: „Wir kommen selber gerade mal so über die Runden“, „während wir mit unseren eigenen Problemen zu kämpfen haben, müssen wir uns auch noch um die kümmern“. Nicht, dass auch ihnen Soraya nicht recht gab. Wegen den Terrororganisationen wie „PKK, İşid und Fetö“ durchlebte die Türkei sowieso schon noch schwerere Zeiten als in der Vergangenheit. Das Vergangene hatte ihre Mutter ihr erzählt. In der Vergangenheit gab es nicht so viele Bom-

benanschlaege, nicht so viele Tote und Maertyrer.

In der Nacht des „15. Juli“ hatte Soraya schreckliche Angst und wegen den nicht endenwollenden Totenmessen, hatte sie in ihrem Zimmer bis in den Morgengrauen geweint. Um den Türken seine Unterstützung zum Ausdruck zu bringen, ging ihr Vater, mit der türkischen Flagge in der Hande, gemeinsam mit Frau Aysel zum Hauptplatz. So sollte es nicht sein, dachte Soraya: „Das Leid der anderen sollte auch das unsere sein“ – das Leid hat keine Sprache, Religion oder Rasse; sollte es nicht haben! Mit dem Anstieg der Weltbevölkerung hat man bewusst oder unbewusst nicht erklärbare Grenzen gesetzt.

Sowohl physische wie auch geistige Grenzen. Die physischen Grenzen konnte sie gerade noch verstehen, aber die im Kopf gesetzten Barrieren nicht. Die Einstellung der Menschen zueinander mit all ihren Vorurteilen; zusammen mit einer sich parallel entwickelnden Diskriminierung - und die aus der Diskriminierung resultierenden Grenzen, waren eigentlich in den Köpfen der Menschen vorhanden.

Wie konnte man diese Grenzen denn überwinden? Auch das wusste sie nicht. Auch wenn sie es wüsste, was haette sie schon tun können. Wie waere sie, alleine, derart in der Lage Einfluss zu nehmen, damit diese geistigen Grenzen überwunden werden konnten. Dann erkannte sie, dass sie völlig falsch lag – „wenn alle, genauso denken würden wie ich, wie könnte man überhaupt diese Grenzen überwinden. Dachten nicht alle, was kann ich alleine schon tun, und beendeten bereits viele Dinge, bevor sie überhaupt anfangen.“? Soraya verglich diesen Umstand mit folgendem Ereignis: Mit der leeren Schokoladenverpackung in der Hand, die sie kurz zuvor gegessen hatten, ging sie die Strasse entlang.

Die Strasse, die sie entlang lief, war voller weggeschmissener Verpackungen der bereits verzeerten Schokoriegeln, Biskuits, Chips

usw.; mehr noch, vor einigen Haustüren konnte man sogar, vollgemachte Babywindeln vorfinden. Die Müllcontainer waren bis zum Rand gefüllt. Anscheinend hatten die Müllmaenner die Container dieser Strasse stehen gelassen oder vergessen, dachte. In diesem Moment wollte sie die leere Schokoladenverpackung auf den Boden werfen, „ist sowieso ein sehr dreckige Strasse und voller Müll“, sagte sie sich selbst. Aber sie warf die Verpackung nicht weg, weil der Grund, dass diese Strasse in ihrem jetzigen Zustand war, daran lag, dass genau in jenem Moment, die Menschen genauso wie sie zuvor gedachten hatten, oder nicht? Dachten nicht alle, was macht schon ein Stück aus beziehungsweise der Boden ist ja sowieso schon voll Dreck, und verwandeln damit die Strasse in eine Müllhalde? Dass die Menschen dachten, dass sie alleine nichts bewirken könnten, machte sie wütend. War nicht jeder Einzelne, ein Teil eines Ganzen? Falls jede einzelne Person, seiner Pflicht nachgekommen waere, würde, jetzt in diesem Moment, diese Strasse in diesem Zustand sein?

Soraya steckte die Verpackung in ihre Tasche und setzte ihren Weg fort. Für Soraya war genau dies der Grund warum die Welt, in ihrem jetzigen Zustand war. Jeder Einzelne dachte, dass er selber nichts bewirken könne und ohne etwas zu tun, gab man sich, ohne Gegenwehr, dem fortreisenden Strom seines eigenen Status Quos hin. Und „Grenzen“ konnten mit solchen Gedanken niemals überwunden werden. Jeder Einzelne musste nun endlich anfangen, so weit es in seiner Macht lag, Dinge alleine anzupacken und sich dabei bestmöglichst anzustrengen. Ihr Mutter hatte einst erzahlt: Als der Prophet Abraham sich Nimrod widersetzte, befahl Nimrod Abraham in einem grossen Feuer zu verbrennen; und die Holzscheite wurden angezündet, die Flamme wurde von Mal zu Mal grösser, bis zu den Wolken stieg sie empor und der Prophet Abraham war inmitten des Feuers. Als eine Ameise von diesem Vorkommnis hörte, fing

sie mit einem Tropfen Wasser im Mund an, in Richtung des Feuers zu laufen. Als eine andere Ameise dies sah, fragte sie, die Ameise, die das Wasser trug: „Wohin gehst Du?“.

Die Ameise mit dem Wasser: „Hast Du es denn nicht gehört? Sie wollen den Propheten Abraham verbrennen, und ich laufe dorthin, um ihm zu helfen.“ Als die anderen Ameise das gehört hatte, entgegnete sie voller Lachen: „Was kannst Du denn schon mit einem Tropfen Wasser ausrichten?“. Die wassertragende Ameise darauf: „Macht nichts zumindest wird klar, auf welcher Seite ich bin.“, und setzte ihren Weg fort. Weil Soraya damals noch klein war, hatte sie es nicht ganz so verstanden, was die Ameise in der Geschichte zum Ausdruck bringen wollte; jetzt aber verstand sie es besser: „Mag es eine Wirkung haben oder nicht, mag dein Bestes ein kleiner oder grosser Beitrag sein, es nicht wichtig, mach das, wozu du faehig bist!“.

Soraya konnte nicht schlafen. Sie stand auf und nahm ihr Tagebuch und einen Stift zu Hand und schlug wahllos eine Seite auf und fing an zu schreiben: „Gleichermassen wie ich für mich selber ein „Lebensrecht“ beanspruche, wünsche ich mir für alle anderen Menschen mindestens dasselbe. Nicht nur ein- und ausatmen, alles, was es braucht, um wie ein Mensch zu leben, wünsche ich mir. Ich wünsche mir alle Voraussetzungen, um die Möglichkeiten ein Mensch sein, zu verwirklichen. Ich bin ein Mensch und ich denke, die Tatsache, nur ein „Mensch“ zu sein, ist ausreichend, dass meine Wünsche in Erfüllung gehen.“

Aufgrund des Erlebten und der von ihr gelesenen Bücher, die für ihr Alter stets an viel reifere Dinge denkende Soraya schloss ihr Tagebuch, stand auf, löschte das Licht und versuchte zu schlafen.

Mal sehen, was alles, das Leben für Soraya noch zu bieten hat.

سرية وعالم الافكار

انه يوم ممل يوم متعب يوم مسبب للاختناق هكذا جلست سرية هي وعائلتها يشاهدون التلفاز وهي تحاول مناقشة احداث اليوم بداخلها شعرت بالملل لان كل يوم تعيشه يشبه اليوم الذي مر احست بالاختناق لانها اصبحت قادرة على قراءة كل ماينتهي حولها فعندما كبرت فتحت عينها اكثر على كل مايجري فاصبحت تصيب بالاختناق اكثر فاكثر فعلى الرغم من وجود اشياء كثيرة للروح بها الا انها كانت تفضل الصمت كانت تصاب بالاختناق فقد اصبحت روحها ضيقة بالنسبة لجسدها الذي تقبع بداخله كانت تحس بالتعب لان كل كل الاشياء التي لم تستطع قولها اصبحت تشكل عبئا عليها فعلى الرغم من ان سنها لايتجاوز 18 سنة الى انها كانت تفكر في اشياء اكبر من ان تحمل على عاتقها فقد كانت سرية فتاة جميلة جدا عريضة الكتفين ذات 160 طولاً نحيفة الخصر وشعرها الاسود الملقى عليه فيشرتها البنية وعينها العسلية جعلتها من الفتيات التي لايمكن تجاهلها كانت منطوية لانتطيل الكلام حتى انه كان يعتقد انه لايمكن لاحد ان يفهمها فقد كانت قد بدأت سنة جديدة من عمرها الاسبوع الماضي فرغم انها لم تكن تؤمن بالابراج الى انه كان يعتقد انها تحمل الجانب العاطفي لبرج الحوت فقد اشترى ابوها وامها كعكة لعيد ميلادها فقد كانا يحاولان جعلها سعيدة فهي لم تكن كذلك هنا فهي لم تعتد على تركيا ابدا فالسيدة امينة والسيد هشام كانوا يخافون على ابنتهم كثيرا فربما لانها كانت الطفلة الوحيدة لهم فرغم هذا لم تكن سرية فتاة مدللة ابدا بل على العكس كانت دائما تتجنب فعل الاشياء التي قد تتسبب في حزن والديها منها فقد كان السيد هشام شخصا ميسورة الحالة عندما كان في سوريا فقد كان تاجرا لكن وبسبب الحرب الاهلية التي حدثت في سوريا اجبروا على الهجرة الى تركيا فقام بفتح محل بقالة هنا

فقد كانت هناك العديد من الهجرات من سوريا الى تركيا وخصوصا الى مناطق كليس غازيعنتاب كهرمان مرآش شان اورفة ادنة فربما كانت الحياة اكثر ملائمة في هذه المناطق خصوصا غازي عنتاب ودياربكر التي كانت تعتبر من المناطق الصناعية الكبرى وبالتالي وجود فؤص للشغل او فر سرية وعائلتها اتوا في المرة الاولى الى كيليس لكن بعد ذلك وبسبب صغر هذه المدينة و اعمال السيد هشام التي لم تاخذ مجرى جيدا هناك انتقلوا الى غازي عنتاب فسرية كانت فتاة انطوائية لاتحب السفر كثيرا فمن غير الكتابة والرسم وقراءة الكتب فانه لا يمكن ان يقال ان لها هوايات اخرى فبعد عدة مرات من تكرار امينة لكلامها استطاعت سرية واخيرا سماع امها هيا يا ابنتي انهضي وانظري من الطارق صاحت امينة قائلة نهضت سرية لفتح الباب دون الرد فقد كان الطارق السيدة ايسيل الجارة التي تسكن في الطابق العلوي فبعد اللقاء كما من امينة و هشام التحية عليها قامت سرية بتقديم الشاي لها فعند بدا الكبار الحديث تجلس سرية في المقعد الموجود في الزاوية وتبدا في المشاهدة فقط فقد لاحظت السيدة ايسيل عدم حب سرية لها فقد كانت تراها كثيرة الكلام حتى انها كانت ترى ان غرضها من الحياة هو القيل والقال فقط فمن الجيد ان السيدة امينة لم تكن تشبه ابنتها كانت السيدة ايسيل تتحدث في كل المواضيع من جار ومن ذهب ومع من ذهب اما السيدة امينة كانت تشاركها الحديث بكلمتين من باب الاحترام فقط فقد كانت سرية تكره الناس التي تحب الحديث الفارغ فماذا كان سيحصل لو فتحت كتابا وقراته فبدلا من تطوير عضلات فكها لما لا تحاول تطوير عضلات دماغها فقد كانت سرية تظن ان الذين يتحدثون كثيرا لايفكرون هل السبب لانني لا اتحدث كثيرا فتفكيري هكذا سالت سرية نفسها لا لا غير صحيح ففعلا الاشياء الفارغة هي التي تحدث ضجيجا فالسيدة امينة كانت تركية الاصل لذلك لم تكن سرية بعيدة كل البعد عن الثقافة التركية لكن بالطبع كانت سوية سورية لان ابوها كان كذلك

بجث الاطفال على الساحل فكيف يمكننا القول ان البشرية قد تطورت طلبت والدة سرية منها جلب الفاكهة ومجددا لم ترد بل كانت لازالت غارقة في افكارها قامت متوجهة نحو المطبخ فيما ان والدها السيد هسام كان قد انتهى صلته ومر الى صالة المعيشة

وضعت طبق الفاكهة امام الطاولة التي كانت امامهم وطلبت الاذن للذهاب الى غرفتها وغرفتها لم تكن لالقديمة اي انها لم تكن جيدة كثيرا القت بنفسها فوق السرير ووجهها موجه نحو السقف فقد كانت تنظر اليه وكأنها تشاهد فلما مثيرا لللاهتمام فجأة تبادرت الى ذهنها كل الاوقات الجيدة التي قضتها في سوريا فقد احست بشوق فالذي جعلها تحس هكذا هو انفصالها عن هناك بكامل ارادتها فقد كانوا مجبورين على الرحيل فسرية كانت من الناس التي لاتفكر بايجابية كانت تنظر فقك الى الجانب الفارغ من الكاس بعد ذلك تبادر الى فكرها كلا من ادم وحواء او بمفهوم اخر تاريخ البشرية العريض فقد يالت نفسها لما لم تخلق حواء قبل ادم ولما خلقت من ضلغته فهل يجب على الرجال دائما ان يكونوا محط انظار او ماذا فالناس ورغم اصولهم المتشابهة بل ومشاركتهم لنفس العرق الل انهم يحملون البغض والكراهية لبعضهم البعض فابناء ادم وحواء وابناء ابنائهم كل ذلك يتقدم نحو الامالانهاية فكيف يعقل ان يقتل بني البشر بعضهم البعض رغم ان لهم نفس الاب والام ان صح التعبير وكل ذلك من اجل العرق واللغة والدين فالاختلاف لايعني التميز فقد كانت سرية تكره التميز فقد كان تميز لون بشرة على الاخرى بالنسبة لها تميزا وكذلك هو الشأن بالنسبة للعرق والدين وتفضيل الرجل على المرأة

فقد تبادر الى فكرها عصر الجاهلية في عهد الرسول صلى الله عليه وسلم عندما كانوا يقومون بدفن الفتاة وهي حية مميون بذلك الرجل عنها وكمثال اخر ادولف هتلر الذي تسبب في موت العديد من الناس بسبب حقه اقل يكن هذا بحد ذاته تميزا فالعديد من البقع السوداء التي يحملها التاريخ سببها التميز فالعديد من السوريين هاجروا الى غرب البلاد فلماذا الغرب هل لاعتقادهم انه يتمتع بحرية فكر وحقوق اكبر

كانت سرية لا تفهم هذا الامر كذلك فكانت تقترض ان والدها الماني ولسبب ما جاء الى سوريا وتزوج بالسيد امينة وسرية كذلك كانت ستولد زتكبر في سوريا الا انها ستكون المانية الجنسية لان والدها الماني اليس المر سخيفا لماذا يجب على الامر ان يكون بهذا الشكل فالمكان الذي ولد وترعرع فيه الانسان واينما كانت كذلك قد نشأت طفولته وذكرياتها فيجب عليه هو ايضا الانتماء الى ذلك المكان نهضت سرية لجلب الشاي للسيدة اسيل من جديد بعد تقديمها الشاي جلست من جديد فقام السيد هشام متوجها الى الغرفة المجاورة لصلاة العشاء اما سرية فقد كانت تحاول قراءة كتاب كانت تحمله في يدها لكنها لم تستطع فقد غرقت مجددا في افكاره جديدة فافكارها كانت تهاجر من مكان الى اخر دون ان ترسى في مكان واحد فبعد ان تبادر الى ذهن السيدة اسيل ان سرية لاتحبها لاحظت سرية كذلك انها اصبحت تكره الكثير من الاشياء في الاونة الاخيرة كانها تركت الجزء المسؤول عن وظيفة الحب من دماغها في سوريا فسالت نفسها ساخرة فياليتني تركت جزءا من وظيفة التفكير هناك افليس وظيفة العقل هي التفكير فهذه الوظيفة التي تميز بين كائن حي واخر وهي كذلك التي تصنع من الانسان انسانا فحتى وان افترضنا ان الانسان قد فكر فمن غير قتل الناس والدين والوكن والادبولوجية لم يفكر في شيء اخر فرغم تقدم العلوم والتكنولوجيا الى ان هذا التقدم مرتكز على الخداع فقط من وجهة نظرها فقد كانت تقول بان التكنولوجيا جيدة نعم لكنها ومع الاسف لاتستعمل لاغراض جيدة فالية الموت الجيدة الصنع والقنابل المتطورة والتجهيز لانتاج اسلحة جيدة فهل هذا هو التقدم ياترى فالتقدم المستمر للانسانية ليس سوى ترثرة لاغير فعصر التقدم ذلك ليس فقط قولا فنحن لم نرى اي شيء من انتاجه فالبفعل تغيش عصر التكنولوجيا وكذا التطورات في مجال العلوم حتى ان الانسان صعد الى الفضاء لكن ورغم هذا فسرية لم تكن ترى هذا تقدما للانسانية ابدا فلا زال الناس يموتون في المكان الذي يهاجرون اليه بل ولقي الالاف حتفهم دون ان يستحقوا ذلك فالبحر لازال يلقي

فكان رد الاخيرة انها حتى وان لم تستطع اطفاؤها
ستكون على الاقل حاولت في المساعدة
فقد كانت سرية انداك صغيرة لم تفهم المغزى
من القصة لكنها الان تعرف فالمهم ليس ماتقوم
به ان كان صغيرا او كبيرا المهم هو ان تحاول
لم تستطع سرية النوم بعد ذلك فنهضت من
سريها فاخذت في يدها قلما ودفترها وبدأت في
الكتابة ** فمثلما لدي الرغبة في العيش متمتعة
بكل حقوقي فيجب علي تمنني ذلك لكل الناس
علي عيش الحياة بكل تفاصيلها ليس فقط من
اجل العيش
فيكفيني انني انسان لتحقيق كل ذلك
فبفضل قرانئها لكل تلك الكتب كانت سرية فتاة
ناضجة فكريا
اغلفت دفترها واطفئت الاضواء ثم استسلمت
للنوم
فلنرى ماذاستخباه الحياة من جديد لسرية

فحتى التقدم مبني على كلمة الغرب فكلما زاد
القرب من الغرب زاد التقدم والنمو
فعلى عكس ماكانوا متصورين كل تلك الحريات
وغيره فالغرب لم يقبل باللاجئين ولذلك لاسباب
سياسية وغيرها منها النظرة السلبية نحو
المسلمين فقد صرحوا قائلين انه لا يوجد مكان
للمسلمين عندنا سنعطيهام اموالهم وليذهبوا الي
تركيا فهي الوحيدة التي يمكن ان تهتم بهم فعلى
عكس ذلك كانت الامة التركية قد فتحت ابوابها
سنيين اكراد علويين اترك دون تمييز فقد فتحو
ذراعهم مستقبليتنا قائلين بان هذه الارض تسعنا
كلنا
فالبطبع ليس كلهم فقد كانوا هناك معارضين
للفكرة قائلين ** نحن بالكاد نستطيع حل مشاكلنا
كيف سنحل مشاكلهم هم ايضا ** لم تكن ترى
سرية ذلك بالصواب فالدولة وبسبب حزب
العمال الكردستاني تلك المنظمات الارهابية
اصبحت تمر بوضع اسوء مما كانت عليه في
السابق فامي كانت على دراية بماكان يحصل
في الماضي فقد اخبرتني انه لم يكن كل ذلك
التفجير والعدد من الموتى
فقد احست سرية بخوف شديد بعد ليلة الخامس
عشر من تموز فصوت الاذان الذي لم يتوقف
تلك الليلة جعلها سجيئة غرفتها اما ابوها وامها
فقد خرجا الى الميدان حاملين العلم التركي
وداعمين الشعب التركي فلم ينبغي للامر ان
يكون على ذلك النحو فالام الناس هي الامنا
فالالم لا يجب ان يكون في اختلاف الدين
والعرق واللغة
اما عن موضوع الحدود سواء كانت ذهنية او
مادية فيجب تجاوزها بكل الوسائل خصوصا
الذهنية منها فقد اعطت متالا لها على النحو التالي
اكل حلولى والاحتفاظ بعلبتنهما الفارغة وحتى
عند المرور من شارع مليئ بالازبال تبقى لديك
نفس الفكرة ففكرة سرية ان الانسان لتجاوز
الحدود الذهنية يجب ان لايفكر في نفسه فقط بل
في الغير كذلك وكمثال على ذلك قصة نبينا
ابراهيم التي حكته لها امها حيث قام النمرد
بالقاء النبي في النار التي قام باشعالها له فكانت
نملة تحمل قطرة ماء ومتوجهة نحو النار في
حين راتها نملة اخرى مستغربة منها عن ماتفعله
وكسف يتقوم باطفاء نار كتلك بواسطة قطرة ماء

SORAYA VƏ DÜŞÜNCƏ DÜNYASI(HEKAYƏ)

ƏLİ ASLANOĞLU

"Darıxdırıcı bir gün" "boğucu bir gün" "yorucu bir gün" Soraya ailəsiylə oturmuş televizora baxarkən içində bu gününü qiymətləndirirdi . Sıxılmışdı çünki hər günü bir əvvəlki günün eyni idi. Boğulmuşdu çünki artıq ətrafında olan bitən hər şeyi oxuya bilirdi, böyüyüb gözləri açıldıqca, fərqi dəliliyi artdıqca boğulurdu. Boğulmuşdu çünki artıq ruhu bədəninə dar gəlirdi.

Söyləyəcək o qədər şeyi olmasına baxmayaraq susurdu. Yorulmuşdu çünki söyləyə bilmədikləri ona yük olurdu. Eynilə yük heyvanlarına bənzətirdi özünü daşıya bilməyəcəyi qədər çox şey nəqliyyat vasitəsiymişlər idi ona hələ 18 yaşında olmasına baxmayaraq. Daşıya bilməyəcəyi qədər böyük şeylər düşünürdü.

Soraya geniş çiyinli, 1.60 boylarında, incə beli və belinə tökülən uzun qara saçlarıyla çox gözəl bir qız idi. Qumral bədəni, qapqara gözləriylə görünlən dönüb bir daha baxdığı biriydi. İçinə qapalı çox danışmayan amma çox düşünən biriydi. Çox danışmazdı çünki kimsənin onu anlamayacağını düşünərdi. Yeni yaşına keçən həftə girmişdi bürclərə çox inanmazdı amma balıq bürcünün romantik olan istiqamətini daşdığına düşünərdi. Ana atası özünə kiçik bir tort alıb ad gününü qeyd etmişdilər idi. Yarım alma könül alma, bir az xoşbəxt etməyə çalışırdılar qızlarını. Bilirdilər çünki Soraya bədbəxt idi burada, Türkiyə ona yaramamışdı. Əminə Xanım və Hışam Bəy tək uşaqları olduğundan ötəridirmi bilinməz amma Sorayanın üzərinə çox titrəyərmişlər. Soraya da bu maraqlı və əlaqədən ötəri heç şişməmiş

əksinə onları üzəcək şeyləri etməkdən qaçınmağa çalışırdı. Hışam Bəy Suriyanın halı vaxtı yerində olan kəslərindən idi. Ticarətlə məşğul olardı zamanında amma vətəndaş müharibəsindən ötəri Türkiyəyə köç etmək məcburiyyətində qaldıqlarından burada kiçik bir Suriya baqqalı açmışdı. Suriyadan Türkiyəyə çox ədəddə köç olmuşdu.

Xüsusilə Kilis, Qaziantəp, Kahramanmaraş, Şanlıurfa, Adana və digər şərq ellərinə. Hərhalda həyat tərzləri bura daha uyğun idi ya da bu bölgələrin, xüsusilə Diyarbakır və Qaziantəpin sənayelərindən ötəri iş imkanları daha geniş olduğu üçün. Soraya və ailəsi əvvəlcə Kilsə gəlmiş daha sonra Kilis kiçik olduğundan və Hışam Beyin işləri çox yolunda getmədiyindən Qaziantəpə daşınmışlar idi. Soraya içərdən və gəzməyi çox sevməyən bir qız idi. Kitab oxumaq, bir şeylər yazıb çəkmək, gündəlik tutmaqdan başqa hobbiləri olduğu da deyilə bilməzdi. Əminə Xanım bir neçə dəfə Soraya dedikdən sonra eşitdi Soraya anasını:

- "Qızım qapı döyülür bax" dedi Əminə Xanım.

Soraya cavab vermədən qapını açmağa getdi. Gələn üst qonşuları Aysel Xanım idi. Əminə Xanım və Hışam Bəy, Aysel Xanımla salamlama faslına bitirdikdən sonra Soraya Aysel Xanıma çay ikram edib oturdu, böyüklər söhbət etməyə başlayınca Soraya da küncdəki kresloya oturub onları izləməyə başladı. Aysel Xanımı çox sevmədiyini fərq etdi Soraya. Çox dedi-qoduçu tapardı onu. Hətta həyata məqsədinin yalnız dedi-qodu olduğunu düşünərdi.

Allahdan anası onun kimi deyildi. Aysel Xanım gəlir kim nə etmiş, hara getmiş, kiminlə gəzməmiş hər şeyi izah edərdə anası da ayıb olmasın deyər arada bir iki sual soruşub söhbətin içində olduğunu göstərməyə çalışırdı. Soraya boş danışan insanlardan nifrət edərdi. Nə vardı yəni açıb kitab oxusadılar, boş boş danışsın çənə əzələlərini yormaqdansa

bir az beyin əzələlərini inkişaf etdirərdilər heç olmazsa. Soraya çox danışan insanların çox düşünmədiyini düşünərdi.

Görəsən mən az danışdığımıdanmı belə düşünürəm deyə keçirdi ağılından amma yox yox həqiqətən elə idi içi boş olandan çox səs çıxar deyə boşuna deməmişlər idi hərhalda. Anası Əminə Xanım Türk olduğundan Türk mədəniyyətinə uzaq deyildi Soraya. Amma Soraya Suriyalı idi çünki atası haralıdırsa vecinə alardı övlad. Bunu da anlamırdı Soraya niyə elə olardı ki, fərz edərdi: Atası Alman olsa və bir səbəbdən Suriyaya gəlib Əminə Xanım ilə evlənmiş olsa və Sorayada Suriyada doğulub böyümüş biri olduğu halda sırf atası Alman deyə özü də Almaniyalı olacaqdı. Çox axmaq deyil idimi ? Niyə belə idi ki? Bir insan doğulub böyüdüyü yer hara, uşaqlığı və uşaqlıq xatirələri az qala oraya aid olmalı idi vecinə almalı idi.

Soraya Aysel Xanımın çayını təzələmək içi qalxdı yerindən, çayı təzələyib oturdu təkrar. Hışam Bəydə şamı etmək üçün doğrularıldı yerindən. Digər otağa keçdi. Soraya əlinə aldığı kitabı oxumağa çalışırdı amma oxuya bilmirdi. Min bir düşüncələrə budaqmış idi yenə. Düşüncələri oradan oraya köç edirdi sanki.

Aysel Xanımı çox sevmədiyini düşündükdən sonra Soraya fərq etdi ki son zamanlarda çoxu adamı və çox şeyi sevmirdi. Sanki Suriya da buraxmışdı beyninin "sevmə" funksiyasını yerinə yetirən qisimini. Kaş ki beyninin "düşünmə" qisiminə buraxmış olsaydı. Belə keçirdi ağılından, amma sonra gülüldü özünə beyin dediyi şey onsuzda "düşünmədən" ibarət deyil idimi? İnsanı insan edən, digər canlılardan ayıran da bu idi sözdə, düşünə bilir olması idi. Amma son zamanlarda "insanın" düşünən bir varlıq olduğu fikrinə qatılmırdı. Düşündü də nə etdi? Din, torpaq, ideologiya uğruna, insan öldürməyi düşünməkdən başqa nə etmişdi insanoğlu. Elm

və texnologiya sahəsində dayanmadan irəliləyir, inkişaf edirdik guya. Hamısı aldatmaca idi Sorayaya görə. Texnologiya yaxşıdır gözəldir bəli amma deyirdi; yaxşı məqsəd qoy istifadə edilmirdi ki. Varsa yoxsa "ölüm maşınlarını" ola bildiyincə inkişaf etdirmək. Daha yaxşı bir bomba etmək daha təchizatlı silahlar çıxarmaq.

Bu idimi irəliləmə. İnsanlığın irəlilədiyindən dəm vururlar davamlı. Yaşadığımız çağ insanlığın irəlilədiyini, inkişaf etdiyini, çatdığı ən yaxşı nöqtə idi sözdə, hanı görə bilmirdi Soraya, bəli yaşadığı çağ da texnologiya və elm sahəsində inkişaf olmuş, insanlar artıq kosmosa belə gedirdi amma Soraya bunu "insanlığın" inkişafı olaraq əsla görmürdü. Köç etdiyini yerdə hələ insanlar ölməkdə idi, minlərlə ölmüşdü heç layiq olmadıqları şəkildə. Uşaq cəsədləri dəniz sahillərinə vurursa hələ, kimsə insanlığın inkişaf etdiyini fikrini inandırma bilməzdi Sorayaya.

Sorayanın kitab oxuduğunu sanan anası meyvə gətirməsini söylədi Sorayaya. Soraya yenə heç səs çıxarmadan qalxdı dalğın və düşüncəli şəkildə mətbəxə yönəldi. Atası namazını bitirmiş oturma otağına keçirdi. Allah qəbul etsin deyirdi Aysel Xanım və anası.

Soraya meyvələri önlərindəki ştativə qoyub otağına getmək üçün icazə istədi. Otağında çox köhnə olmayan amma çox yeni də sayılmayan bir yatağa üzü tavana gələcək şəkildə atdı özünü. Donuq idi, tavanı çox sevdiyi bir film oynayırmişcasına gözlərini qırpmadan pür diqqət izləyirdi. Ağılına Suriyada keçirdiyi bəzi gözəl zamanlar gəlmişdi. Çox duyğulanmışdı. Onu duyğulandıran şeydə oradan gözəl bir şəkildə ya da öz razılığıyla ayrılmamış olması idi.

Məcbur qalmışlar idi. Soraya çox müsbət düşünə bilməzdi, stəkanın həmişə boş tərəfini görən cinsdən idi. Gözəl günlərə olan inancı az qala heç yox idi. İnsanları düşündü,

bir-birindən fərqli milyardlarla insan, kaseti çox geriyə qucaqladı "insanoğlunun" kaseti. İlk insanları düşündü. Fərqli dini qaynaqlar Adəm və Həvva olaraq verirdi ilk insanları. İlki Adəm idi amma. Niyə ilk Həvva yaradılmamış ki deyə düşündü. Hər şeydə bir kişi üstünlüyü olmaq mı məcburiyyətində idi? Həmişə kişilərimi qabaqda olacaqdı? Nə vardı yəni kişilər, qadınların qabırğa sümüklərindən yaradılmış olsadılar.

Bəlkə o zaman qadınlar bu qədər ikinci planda qalmazdılar. Davam etdi düşünməyə Soraya, bütün bu anda yer üzündə olan milyardlarla insanın atası və anası Adəm ilə Həvva idi. Yaxşı nə olmuşdu da bu eyni ata və anadan meydana gələn milyardlarla uşaq bir-birinə bu qədər kin güdər nifrət edər hala gəlmişdi. Nə olmuşdu da kiçik bədənlər sahillərə vururdu. Nə olmuşdu da yaşadağı və sevdiyi yurdunda minlərlə insan ölürdü niyə evini otağını buraxıb çox bilmədiyi bir diyara süründürülmək məcburiyyətində qalmışdı? Təkrar düşündü, Adəm və Həvvanın uşaqları, uşaqlarının uşaqları, uşaqlarının uşaqlarının uşaqları.

Bu belə "pi" sayı kimi ucu bucağı yoxmuşcasına irəliləyirdi. Yaxşı nə olmuşdu da eyni ana atadan olan bu qədər uşaq; dil üçün, din üçün, irq üçün, ideologiya üçün, məzhəb üçün, torpaq üçün bir-birlərini öldürürdülər. Bəzən haqlı hesab edirdi bu nöqtəni: Əhali gedərək artdığı üçün insanlar əlbəttə ki fərqli yerlərə köç edib yaşayacaq, fərqli şəkillərdə çalışacaq, kimi əkinçiliklə, kimi heyvandarlıqla, kimi ticarətlə məşğul olacaq. Bu səbəblə fərqli dillər meydana gələcək və fərqli inanclara sahib olacaqlar. Amma inadçı yanı heç cür qəbul etmirdi bu vəziyyəti, edə bilmirdi:"

Fərqliliklər bu qədər ağırlıq olmalı idi?" "Fərqliliklər ayrı-seçkilikçilik deyilən bir anlayışı ortaya çıxarmamalı idi." Soraya hər cür ayrı-seçkilikçilikdən nifrət edərdi.

Bir kişinin bir qadından üstün olduğunu düşünülüyü ayrı-seçkilikçilikdən də bir dəri rənginin digər dəri rənginə üstünlük qurmağa çalışdığı ayrı-seçkilikçilikdən də bir dinin digər dindən daha üstün olduğunu düşünən ayrı-seçkilikçilikdən də bir irqin, ölkənin, xalqın özünü nə olursa olsun özü kimi olmayanlardan üstün gördüyü ayrı-seçkilikçilikdən də.

Onsuz da Soraya görə tarixin və günümüzün bütün insanlıq problemlərinin təməlinə ayrı-seçkilikçilik yatırdı. Hz. Məhəmməd dövründən əvvəlki 'cahiliyyə' deyər xarakterizə edilən dövr gəldi ağılına qız uşaqlarını diri diri torpağa basdırdıran, qız və kişi arasında edilən bir ayrı-seçkilik deyil idi mi? Adolf Hitlerin milyonlarla insanın ölümünə səbəb olan kini, hirsini və nifrətinin altında da yenə ayrı-seçkilik yox idi mi? Tarixdə ki bir çox quru ləkənin səbəbi ayrı-seçkilikçilik idi ona görə; cinsiyyət, din, irq, ideologiya hamısının təməlinə bu "ayrı-seçkilik" deyilən lənət anlayış vardı. Suriyalı bir çox insan fərqli yerlərə köç etmişlər idi. Əksəriyyəti qərbə doğru yəni özlərindən daha qərb də olan yerlərə. Niyə qərb? Yoxsa qərb də daha azad daha rifah daha yaxşı imkanlarda yaşayacağını düşünürdülər.

Elə ya inkişaf etmişlik tərifi belə "qərb" üzərindən edilirdi. Qərbə yaxınlaşdıqca daha 'inkişaf etmiş' daha 'müasir' daha 'müasir' olunurdu. Yaxşı nə gözləyirdi 'qərb' deyər gözümdə böyütdükləri bu nəhəng faktdan. Qərbdə onları gözləyən sərhədsiz imkanlar, azadlıqlar, haqlarmı vardı? Əlbəttə ki xeyr! Qərb mühacirləri istəməmə mövzusunda bir çox fərqli səbəb qarşıya qoysa da təməldə Soraya görə yenə ayrı-seçkilikçilik vardı.

Müsəlmanlara istiqamətli mənfi dünyagörüşü. Qərbdə ki bir çox iqtidar bunu açıq bir şəkildə dilə gətirmişlər idi. Atasına görə televiziyadan nifrət edər hala gəlmişdi, xəbərləri izləmək istəmirdi. Qərblə bir çox döv-

lət: Bizdə Müsəlmanlara yer yoxdur mənalarını verəcək çox ağır ifadələrdə söyləməkdən çəkinməmişlərdi. Hətta "pullarını verək də Türkiyə baxsın mühacirlərə, onlar üçün ən etibarlı yer Türkiyə" deyərək öz xain oyunlarının "qalanlarıyla" məşğul olmaq istəmənmişlər idi. Vicdanları yox amma təklif etdikləri kömək pulları da hərhalda 'biz əlimizdən gələni edirik' pulu, ya da 'daha nə istəyirsiniz alın bunu və susun' pulu da ola bilərdi. Ağzlarının dadı qaçsın istəmirdilər. 'Türkiyə var necə olsa' deyə düşüncülər kim bilər.

Türklər 'mərhəmətli' bir cəmiyyət deyərək keçirdi içindən Soraya; Türkü, Kürdü, Şiəsi, Sünnisi hamısı birdən qucaq açmışlar idi mühacirlərə, hamısı birdən 'onlara kömək etməliyik' 'bu torpaqlar hamımıza yetər' deyirdilər. 'Hamısı' deməsəmmi deyərək düşündü Soraya çünki bəziləri: 'biz özümüzdə çətin baxırıq' 'öz problemlərimiz varkən birdən onlarmı çıxdı' deyərək giley edirdilər. Onları da haqlı hesab etmir deyirdi Soraya. Ölkələri onsuz da "PKK, İşid, Fetö" deyilən terror təşkilatları üzündən son zamanlarda köhnəsindən daha pis zamanlardan keçirdi. Köhnələri anası izah etmişdi. Əvvəllər bu qədər sıx partlama bu qədər çox ölüm bu qədər çox şəhid olmamış. Soraya '15 İyul' gecəsində çox qorxmışdu salaların səhərə qədər heç susmaması otağında gün ağarana qədər ağlamasına səbəb olmuşdu.

Atası da onlara dəstək olmaq üçün əlində Türk bayrağı Aysel Xanımın yoldaşıyla birlikdə meydanlara enmişdi. Belə olmalı idi deyərək düşündü Soraya 'digər insanların ağrısı bizimdə ağrımız olmalı idi' Ağrının dili, dini, irqi yox idi; olmamalı idi!

İnsanoğlunun əhalisi artarkən fərqi olub ya da olmadıqlarını anlamadan sərhədlərdə çəkmişdilər. Həm fiziki həm də zehni məhdudlaşdırırlar. Fiziki sərhədləri anlama bilirdi az çox amma başlarda çəkilən sərhədləri anlama bilmirdi. İnsanların bir-birlərinə olan tutum və ön mühakimələrini

buna paralel olaraq da yaranan ayrı-seçkiliyi bu ayrı-seçkiliyində özü ilə gətirdiyi sərhədlər başlarda idi əlində. Necə aşılandı bu sərhədlər? Onu da bilmirdi. Bilsə də nə gəlirdi əlindən. Tək başına necə təsir yarada bilərdi ki bu zehni sərhədlərin aşılmasında? Sonra çox səhv düşündüyünü fərq etdi; "hər kəs mənə kimi düşünsəydi necə aşılaçaqdı bu sərhədlər. Hər kəs mənə tək başına nə edə bilərəm deyib daha başlamadan bitirmirlər idimi bir çox şeyi?"

Soraya bu vəziyyəti bu hadisəyə bənzətdi: Əlində az əvvəl yediyi şokoladın boş qabı varkən küçədə gedirdi. Getdiyi küçə yerlərə atılmış yeyilmiş vafli, biskvit, cips vs qablarla dolu idi hətta bir neçə evin qapısının qarşısında içi dolu körpə bezləri vardı. Konteynırlar ağzlarına qədər dolu idi. Hərhalda zibilyığanlar bu küçəni keçmiş ya da unutmuşlar deyərək düşündü.

O sırada əlində dayanan bitmiş şokolad qabını yerə atmağı düşündü, "onsuz da çox murdar bir küçə və zibil doludur" dedi içindən. Ancaq atmadı, çünki küçənin o hala gəlməsinə səbəb olan da o anda onun kimi düşüncələr deyil idimi? Hər kəs bir dənədən nə olar ki ya da onsuz da yer zibillə dolub deyərək küçəni zibilliyə çevirməmişdimi? İnsanların tək başlarına heç bir təsir yarada bilməyəcəkləri düşüncəsinə sinir olurdu.

Hər tək adam bütünü meydana gətirən parçalar deyil idimi? Hər tək adam öz üzərinə düşəni etmiş olsaydı bu an o küçə o halda olar idimi? Soraya qabı cibinə qoyaraq yoluna davam etmişdi. İşdə dedi dünyanın bu anda bu halda olmasının səbəbi də bu idi Soraya görə. Hər tək adamın özünün təsirli ola bilməyəcəyini düşünməsi və bir şeylər etmədən özünü var olan nizamın içində axıntıya qapdırması idi. "Sərhədlər məhdudlaşdırar" belə düşünməklə əsla peyvənd etməzdi.

Hər kəs artıq bir şeylərin ucundan tutmağa tək başına, edə bildiyi qədəriylə sinə gərməli idi. Anası izah etmişdi bir dəfə: Hz İbrahim, Nemruda qarşı gəldiyi üçün Nemrud onun böyük bir atəşdə yanmasını əmr etmiş və odunlar yandırılmış, alov böyüdükcə böyümüş, buludlara qədər çatmış Hz İbrahim atəşin ortasında qalmış. Bunu eşidən bir qarışqa ağzında daşdığı bir damla su ilə atəşə doğru getməyə başlamış. Başqa bir qarışqa bu vəziyyəti görüncə "hara gedirsən" deyərək soruşmuş su daşıyan qarışqaya. Su daşıyan qarışqa: "eşitmədinmi?"

Hə İbrahimi atəşə verirlər ona kömək etməyə gedirəm" deyincə digər qarışqa qəhqəhə çəkərək "sən bir damla suyla nə edə bilərsən ki?" demiş. Su daşıyan qarışqa da : "Olsun heç olmazsa hansı tərəfdən olduğum aydın olar" deyərək yoluna davam etmiş. O zamanlar kiçik olduğu üçün çox anlamadığı bu hekayə də qarışqanın nə demək istədiyini indi daha yaxşı anlayırdı: "Təsiri olsun olmasın, əlindən gələn şey kiçik ya da böyük əhəmiyyətli deyil, edə bildiyini et!"

Sorayanın yuxusu gəlmirdi. Yatağından qalxdı, əlinə gündəliyini və qələmini götürüb dəftərin hər hansı bir yerini açıb yazmağa başladı "Özümə istədiyim qədər digər bütün insanlar üçün də ən az özümünkü qədər "həyat haqqı" istəyirəm. Yalnız nəfəs alıb vermək də deyil, bir insan kimi yaşamaq nəyi tələb edərsə onu istəyirəm. İnsan olaraq imkanlarımı reallaşdırma biləcəyim bütün şərtləri istəyirəm. İnsanam və yalnız "insan" olmağım belə bu istəklərimin reallaşması üçün kafidir deyərək düşünürəm."

Yaşadıklarına oxuduğu kitablardan başqa yaşına görə həmişə daha çox faktlarla düşünən Soraya, dəftərini bağlayıb yerindən qalxdı və işığı söndürüb yatmağa çalışdı. Görəsən həyat Sorayaya daha nələr gətirəcəkdi ?

حکایت علی ارسلان

ثریا و دنیایی اندیشه اش

یک روز خسته "یک روز دل تنگ" "یک روز خفه کننده" ثریا با فامیلش نشسته بود و تلویزیون تماشا میکرد و این روزها را بخاطر میآورد. هر روزش با روز قبلی اش یکسان بود. از این حالت رنج میبرد. دل تنگ شده بود چون در اطرافش هر چیزیکه انجام میشد دیده میتوانست. تا بزرگ شده و چشمانش باز میشد. دلتنگ میشد وقتی این را درک میکرد. دلتنگ شده بود چون روحش به بدنش جای نمیشد. به گفتن چقدر گپها بود ولی خاموشی را اختیار کرده بود. خسته میشد چون نگفته هایش به او بار گران میشد. مانند حیوانات که بار گران را حمل میکرد. با وجودیکه 18 ساله بود. به اندازه حمل نکردن بار گران فکرهای بزرگ میکرد. ثریا، شانه های بزرگ قد آن 1.60 سانتی متر، کمر باریک، با موهای سیاه دراز تا کمر یک دختر بسیار مقبول بود. بدن قهوی با چشمان سیاه که هر کس نگاه میکرد یک بار دیگر نیز او را تماشا میکرد. از رویت بسیار خاموش اما یک شخص پر اندیشه بود. زیاد سخن نمیگفت چون میدانست که کسی درک نمی کند. با برجها باور نداشت اما برج ماهی که بسیار با ترحم بود با خود این صفت را حمل میکرد. پدر و مادرش یک کیک خود را گرفته روز تولدش را تجلیل کرده بود. "با نصف سیب دل بدست آوردن" یک کمی خوشحال میساخت دخترانش را. میدانست که ثریا خوشحال نبود در اینجا. ترکیه به درک او نخورده بود. آمینه خانم و آقای هاشم به خاطر داشتن یک فرزند بود نمی دانست. درمسله ثریا بسیار تکان میخورد. ثریا نیز از این رفتار پدر و مادرش هیچ تغییر نخورد چون با آن هم از خفه ساختن آن احتیاط میکرد. آقای هاشم از مردمان سوریه بود. در زمانش تجارت میکرد. از جنگ داخلی سوریه به ترکیه آمده یک دوکان بقالی باز کرده بود. از سوریه به ترکیه در بسیاری چیزها قوت شده بود. خاصا به کلیس گزنتیپ، قهرمان مرش، شانلی اورفه، ادانا و دیگر ولایتها به هر صورت ترز زنده گی در اینجا مناسب تر بود و یا هم در مناطق که گزنتیپ و دیاربکر امکان پیدایش کار زیاد بود.

خانواده ثریا اول به کلیس آمد و کارهای آقای هاشم خوب نبود بعدا به گزنتیپ رفت. ثریا

شخص خاموش چکر زدن را دوست نداشت. به جز از کتاب خواندن و نوشتن دیگر چیز دل چسپی نداشت. آمینه خانم چند بار ثریا گفت. او مادرش را شنید. "دخترم دروازه تک است بر خیز" مادرش گفت. ثریا بی جواب به طرف دروازه دوید. آسل خانم همسایه بالای خانه شان بود. بعد از سلام احوال پرسى ثریا برایش جای آورد. بزرگان به صحبت کردن شروع کرد ثریا در یک گوشه آن را تماشا میکرد. آسل خانم خوشش نامد. بسیار پر حرف بود. و طرز زنده گی او تنها گپ زدن بود. خدا را شکر که مادرش آن طور نبود. آسل خانم آمده هر چیزی را که هر کس انجام داده به مادرش میگفت. در داخل قصه باشم به مهمان بی احترامی نشود گفته مادرش چند سوال پرسید. ثریا از انسانها که بی فایده گپ میزد نفرت داشت. چی میشد کتاب میخواند. بی فایده الاشه های شان را به درد آوردن. و فکر کرد که از چیز که داخل آن خالی باشد صدا زیاد میبرد گفته بودند. ثریا از سوری بود چون پدرش از سوریه بود. اولاد از آنجا میشود. پدرش آلمانی میبود. مادرش از سوریه اگر پدرش مادرش را از سوریه میگرفت بعد پدرش آلمانی باشه دخترش هم آلمانی میشد. بسیار خنده آور بود. انسان در کجا تولد شده باشد طفلیت خود را در کجا سپری کرده باشد آن جا وطن اش است. آسپل خانم جای خود را تازه کرده دوباره نشست.

آقای هاشم به دیگر اطاق به استراحت

رفت. ثریا کتاب دست داشته خود را میخواند اما نمی توانست. به هزار فکر غرق بود. اندیشه ها از آن طرف به این طرف میرفت. مانند آنکه مغز خود را به سوریه رها کرده باشد. این طور از خاطره تیر کرد. اما بعدا به خود خندید. مغز عبارت از فکر کردن است گفت. علم و تکنالوژی بدون توقف در حال پیشرفت است. بمب های بسیار خوب، سلاح های بسیار خطرناک در حال تولید است. این است پیشرفت. در قرن که زنده گی میکرد تکنالوژی و علم پیشرفت کرده بود. اما هزاران تن کشته میشد. جسد اطفال در کنار دریاها و بحر ها میبرامت. ثریا با خاموشی از آنجا برخواست. به آشپزخانه آمد. ثریا میوه ها را به پیش آن مانده به اوطاق خود رفت. روی تخت نه کهنه و نه نو خواب کرد. به عقلش روزهای که به سوریه سپری کرده بود میگذاشت. انسانها را فکر میکرد. از یک دیگر چقدر متفاوت هستند ملیارد ها انسان اولین انسان های روی زمین را فکر کرد. اول آدم چرا از هوا پیدا نشد فکر میکرد. همیشه مردها در قدم اول میباشند. چی میشد مردها از قبرغه زن ها پیدا

آب آورده گی، مورچه آب دار گفت، نشنیدی حضرت ابراهیم را به آتش کشاندند. به او کمک کردن میروم. و مورچه دیگر به خنده قهقهه با یک قطره آب چی کرده میتوانی گفت. مورچه آب دار گفت باشه هیچ نباشه از کدام طرف بودم معلوم میشه گفته به راه ادامه داد. در آن وقت که خورد گفته مورچه را همین حالا درک کرد. تاثیر داشته باشد و یا نداشته باشد از دستت به اندازه توان میتوانی انجام بدهی. ثریا را خواب نمیرد. از جایگاهش بر خواست در دستش کتابچه خاطره و قلم خود را گرفته به نوشتن شروع کرد. به اندازه خودم به دیگر انسان ها قدر احترام قایل هستم. تنها نفس گرفته و نفس دادن نیست. در زنده گیت یک انسان چه چیز ضرور باشه همان قسم میخواهم. من حیث یک انسان به خاطر حقیقت ساختن تمام شرایت خود را استعمال میکنم. من یک انسان هستم. فقط انسان بودم به خاطر حقیقت ساختن آرزو هایم کافیت، گفته فکر میکنم. نظر به سن سالتش از خواندن کتاب هایش بسیار پخته فکر است ثریا کتابچه خود را بسته چراغ را خاموش کرده به خواب کردن کوشش کرد ثریا پس سیستم زنده گی به ثریا چی را بوجود میآورد.

میشد. به فکر کردن دوام داد. پس چرا این انسانها با هم دیگر اینقدر نفرت دارد و دشمنی دارند. این چه باعث است که از یک پدر و مادر به وجود آمده از خاطر دین، زبان، ملیت، مذهب، خاک یک دیگر خود را به قتل میرسانند. درست است انسانها زیاد شد. بعضی ها شان با زراعت، بعضی به مال داری و بعضی به تجارت امرار حیات کنند. از این سبب زبان های مختلف به وجود می آید. باور های مختلف به وجود نی آید. صاحب چند لکه تاریخی تعصب است. که باعث فرار از سوریه شده بود. اگر تعصب نمیبود بسیار پیشرفت میکردن با هم. مهاجرین غرب چند پیشنهاد را که کرده بودن در نظر ثریا باز هم تعصب وجود داشت. چند قدرت غرب ها این را به زبان خود بیان کرده بود

پدرش از آن خاطر از تلویزیون نفرت داشت. ثریا از دل میگفت ترک ها واقعا مردم مهربان هستند میگفت. این خاک ها برای همه زنده گیت. نفوس فرزندان انسان را هم از نظر فزیک و هم از نظر ذهنی یک نرز تعیین کرده است. جمعیت انسان ها و تعصب بین انسان ها چگونه به وجود آمد؟ همه اش از همین گونه جدایی ها است. اگر همه من فکر میکرد این مرز ها چگونه میبود. این حالت را ثریا به این حالت تشبیه کرد. در دستش حلوا و چاکلیت در کوچه قدم میکرد. در کوچه که قدم میزد پاکت های گفریت و بسکویت چپس و غیره پر باشد در چند دروازه خانه ها پر از اطفال پر به کانتز ها باشد فکر کرد. پس این کوچه از دست کثافت چی ها فراموش شده که دست نخورده مانده. در اصل یک کوچه کثیف و پر از کثافت است. چون سبب اصلی این کوچه کثیف از فکر های همان مردم است. کوچه را ذاتا هر کس از یک کثافت چی میشه گفته کثیف ساخته بودند. از موقعیت یک شخص هیچ چیز تاثیر نمی گذارد. گفته بسیار قهر میشد. آیا تمام جمعیت از یکجا شدن چند نفر به وجود نمی آید. اگر هر کس پاک میکرد این کوچه این قسم نمی ماند. ثریا پاکت را در جیب خود گذاشته به راه خود ادامه داشت و گفت حالت دنیا چنین است. در نظر ثریا.

هر کس به بی تاثیر خودش فکر کرده هیچ چیز انجام نداده در داخل نظام خود جریان میکنند. و سرحدات نیز از همین فکر ها شکست نمیخورد. هر کس به قدر اندازه خود یک کار را میکرد. مادرش یک قصه گفته بود. حضرت ابراهیم در مقابل نمرود آمده بود نمرود امر در آتش کشیدن وی را کرده بود. و چوب سوختانده بود. آتش بزرگ و بزرگتر میشد تا ابرها رسیده بود. حضرت ابراهیم در بین آتش مانده بود. یک مورچه این را شنید یک قطره آب را در دهان گرفته طرف آتش دویده بود. یک مورچه دیگر این حالت را دیده (کجا میری) گفته پرسید. از مروجه

СОРАЯ ЖАНА ОЙ ДҮЙНӨСҮ(АҢГЕМЕ)

АЛИ АСЛАН УУЛУ

“Кызыксыз бир күн” “тажаткан бир күн” “чарчатуучу бир күн” Сорая үй бүлөсү менен отуруп телевизор көрүп жатып бүгүнкү күнүн ичинен ойлоп жатты. Себеби сыгылган болчу, күндөрү бири бирине коендой окшош эле. Анткени болуп өткөн бардык нерсени окуй алчу, чоңоюп көзү ачылган сайын, бардык нерсени байкап баштаган сайын буулугуп жатты.

Ушунчалык буулукканынан руху денесине тар болуп жатты. Айта турган ошончо нерсе болгонуна карабастан унчукпады. Себеби чарчаган болчу, айта албаган сөздөрү ага жүк болуп жатты. Ал эми эле 18 жашта болгонуна карабастан ага жүк ташуучу айбандар сыяктуу көтөрө албай турган оор жүктү ташыгышты. Ал көтөрө албаган турган чоң нерселерди ойлонуп жатты.

Сорая кең далылуу, 1.60 боюнда, ичке белдүү жана белине чейин болгон узун кара чачтуу сулуу бир кыз эле. Ачык күрөң жүздүү, капкара көздөрүн көргөндөр дагы бир жолу кайрылып карашчу. Жоош, көп сүйлөбөгөн бирок көп ойлонгон бирөө эле. Көп сүйлөбөйт болчу себеби аны эч ким түшүнбөйт деп ойлочу. Өткөн жума жетиге чыкты, гороскопко көп ишенчү эмес бирок балык жылдызынын сезимтал болгон жагын алганын ойлочу. Атасы менен апасы ага кичинекей ыр торт алып туулган күнүн куттукташты. Кызын бир аз болсо дагы көңүлүн алып, сүйүнткөнгө аракет кылышты. Анткени бул жерде Сораянын бактысыз болгонун билишчү, Түркия көнө албады. Эмине менен Хышамдын жалгыз баласы болгонунабы Сораянын көзүн карашчу. Сорая мынчалык көңүл бурууга

жана мамилеге эч эркелебей тескерисинче аларды капа кылбаганга аракет кылчу. Хышам Бек Сириянын өзүнө ток кишилеринин эле. Өз убагында соода менен алектенчү бирок согушту деп Түркияга көчүүгө мажбур болгондуктан бул жерде кичинекей бир Сирия дүкөнүн ачкан. Сириядан Түркияга көп киши көчүп келди.

Өзгөчө Килис, Газиантеп, Кахраманма раш, Шанлыурфа, Адана жана башка чыгыш райондорго. Мүмкүн жашоо тарздары бул жердикине ылайыктуу эле же болбосо бул аймактардын, өзгөчө Дийарбакыр жана Газиантептин өнөр жайларында иш мүмкүнчүлүктөрү көбүрөөк болгону үчүн эле. Сорая жана үй бүлөсү башында Килиске келип андан кийин Килис кичинекей болгондуктан жана Хышам Бектин иштери жүрүшпөгөндүктөн Газиантепке көчүп барышты. Сорая түнт жана бир жерлерди кыдырууну жактырбаган кыз эле. Китеп окуу, бир неселерди жазып чийүү, күндөлүк жазгандан башка хоббиси дагы жок болчу. Эмине ханым бир нече жолу кызына Сорая дегенден кийин анан укту апасын: -“Кызым эшикти чалып жатышат тур” деди Эмине ханым.

Сорая жооп бербестен эшикти ачууга жөнөдү. Келген адам жогору жактагы коңшусу Айсел ханым эле. Эмине ханым жана Хышам Бек, Айсел ханым менен учурашып отургандан кийин Сорая Айсел ханымга чай алып келип отурду, чоңдор сүйлөшүп баштаганда Сорая дагы бурчтагы креслого отуруп аларды карап отурду. Сорая Айсел ханымды анча жактырбаганын байкады. Ал аябай ушакчыдай көрүнчү. А түгүл жашоодогу максатынын ушак болгонун ойлочу. Кудай сактасын, апасы ал сыктуу эме болу. Айсел ханым келип ким эмне кылды, каяка кетти, ким менен кеткенин айтып берчү, апасы дагы уят болбосун деп ортодо бир эки суроо сурап

койчу. Сорая маанисиз сүйлөй бергендерди жаман көрчү. Эмне жок, андан көрө китеп окушсун, жөн эле сүйлөй берип оозун талытканча, андан көрө мээнин булчуңдарын бираз болсо дагы иштетишсин. Сорая көп сүйлөгөн адамдардын көп ойлонбогонун ойлочу. Кызык же мен аз сүйлөгөндүктөнбү ошентип жатам деп ойлоп кетти, бирок жок чындыгында ичи бош нерседен көп үн чыгат деп бекеринен айтылбаса керек. Апасы Эмине ханым түрк болгондуктан түрк маданиятынан алыс эмес болчу Сорая. Бирок Сорая Сириялык эле анткени атасы кайсы жактан болсо баласы дагы ошол жактык болот. Муну дагы Сорая түшүнө алчу эмес: Атасы немец болсо жана бир себеп менен Сирияга келип Эмине менен үйлөнсө, Сорая дагы Сирияда туулуп өскөн бирөө болсо дагы атасы немец болгону үчүн Германиялык болт эле. Эмнег андай болушу керек? Бир адамдын туулуп өскөн жери касы жер болсо, балалыгы жана балалык элестери кайсы жерде болсо ошол жердик болушу керек болчу. "Сорая Айсел ханымдын чайын жаңылап келүү үчүн ордуна турду, чайын жаңылап кайра отурду. Хышам Бек дагы куптан окуш үчүн ордуна турду. Башка бөлмөгө өттү. Сорая колуна алган китебин окуганга аракеи кылды бирок окуй албады. Миңдеген ойлорго батты кайра. Ойлору ары бери көчүп жаткан сыяктуу. Айсел ханымды көп жактырбаганын ойлогондон кийин Сорая акыркы убактарда көп кишини жана көп нерсени жактырбай баратканын байкады. Сирияда мээсинин "сүйүү, жактыруу" функциясын ишке ашырган бөлүгүн таштап келген сыяктуу эле. Кана эми мээсинин "ойлонуу" бөлүгүн дагы таштап келген болсо. Ушинтип ойлоп анан өзүнө күлдү ансыз деле мээ деген нерсе "ойлонуудан" тузүлгөн эмес беле?

Адамды адам кылган, башка жандуулардан айырмалаган нерсе дагы адамдын ойлоно

алуусу эле. Бирок акыркы убактарда "адамдын" ойлонгон бир жандык болгонуна кошулбайт эле. Ойлонуп эмне кылды? Дин, жер, идеология жолунда, адам өлтүрүүнү ойлонуудан башка эмне кылды адам баласы. Билим жана технология жаатында тынымсыз алдыга жылып, өнүгүп жаткан өңдүү элек. Баары калп эле Сораянын оюнча. Технология жакшы ооба, бирок жакшы максат үчүн колдонулбай жатат го. Болгону "өлүм куралдарын" өнүктүрүп жатышат. Дагы да жакшы бомба жасоо дагы да күчтүү куралдарды жасоо. Ушул беле алдыга жылуу. Биз жашаган чак адам баласынын алдыга жылган, өнүккөн, эң жакшы жетишкен точкасы сыяктуу эле, бирок Сорая аны көрө албады, ооба бул чакта технология жана билим жаатында өнүгүүлөр болуптур, адамдар эми космоско дагы барып жатышты, бирок Сорая муну эч качан "адам затынын" өнүгүүсү катары көрө албайт эле. Көчүп барышкан жерде дагы эле адамдар өлүп жатышты, миңдегени өлдү. Балдардын жансыз денелери деңиз жээктеринде жатса, эч ким Сораяга адам затынын өнүккөнүн айтып ишендире албайт болчу. Сораянын китеп окуп жатканын ойлогон апасы Сораяга мөмө – жемиш алып келүүсүн айтты. Сорая дагы үн чыгарбай туруп ойго баткан бир абалда кухняга карап жөнөдү. Атасы намаз окуп бүтүп залга өттү. Аллах кабыл кылсын деди апасы менен Айсел ханым. Сорая мөмө – жемиштерди столдун үстүнө коюп бөлмөсүнө кетти. Бөлмөсүндөгү көп эскирбеген бирок жаңы дагы саналбаган бир кроватка өзүн таштады. Жүзү муз сыктуу тоңуп, шыпты эң сүйгөн бир кинонун көрүп жаткандай көздөрүн ирмебестен карап жатты. Оюна Сириядагы өткөргөн кээ бир жакшы убактары келди. Аябай таасирленди. Аны таасирленткен нерсе ал жерден жакшы бир абалда өз каалоосу менен кетпөөсү болчу.

Мажбур болушкан эле.Сорая көп деле иштан оң жагын ойлоно алчу эмес,стакандын бош жагын көргөн адамдардан эле.Жакшы күндөргө болгон ишеничи эч жок эле. Адамдарды ойлонду, бири биринен айырмалуу миллиарддаган адам.Алгачкы адам баласын ойлоду.Түрдүү диний булактар алгачкы адамдарды Адам жана Обо эне дечү.Бирок алгачкысы Адам ата эле.Эмнеге алгач Обо эне жаратылбады деп ойлонду.Бардык нерседе бир эркек үстөмдүк кылууга мажбур беле?Ар дайым эркектер алдыда болбу?Эмне болмок эле эгер эркектер аялдардын кабыргаларындан жаратылышса.Балким ошондо аялдар мынтип экинчи планда калышпайт эле.

Сорая ойлонууну улантты,бардык жер жүзүндөжашаган миллиарддаган адамдардын ата энеси Адам жана Обо эне эле. Мейли эмне болуп бир ата жана энеден жаралган миллиарддаган бала бири бирине ушунчалык кек сактаган,жек көргөн абалга келди.

Эмне болгондуктан кичинекей денелер жээктерде агып жатты.Эмне болгонунан жашаган жана сүйгөн мекенинде миңдеген адамдар өлүп жатты ,эмнеге үйүн жайын таштап билбеген жерлерге көчүп кетүүгө мажбур болду? Кайрадан ойлонду,Адам менен Обо эненин балдары,балдарынын балдары, балдарынын балдарынын балдары.Бул ушундай “Пи”саны сыктуу учу кыйыры жоктой кете берет. Макул эмне болуп бир апа атадан болгон ушунча бала ,тил үчүн,дин үчүн,идеология үчүн,мазхаб үчүн,жер үчүн бири бирин өлтүрүп жатышат.Кээде ушул нерсени туурадай көрчү:Калк барган сайын көбөйгөнү үчүн адамдара албетте башка жактарга көчүп жашайт, ар кандай жумушта иштейт, кимдир бирөө талаада кимдир бирөө мал багуу менен,кимдир бирөө соода менен алектенет. Бул себептен ар кандай тилдер пайда болот жана ар

түрдүү ишенимдерге ээ болушат.Бирок өжөрлүгү бул абалды эч кандай кабыл кыла албай жатты: “Айырмачылыктар ушунчалык азап болуш керек беле? “Айырмачылыктар дискриминация деген түшүнүктү пайда кылбашы керек эле.

“Сорая ар кандай дискриминацияны жек көрчү эле. Бир эркектин бир аялдан жогору деп санаган дискриминацияны дагы, бир адам түсүнөн башка адам түсүн жогору койгон дискрими нацияны дагы, бир динден башка бир динди жогору ойлогон дискриминацияны дагы, бир өлкөнүн,элдин өзүн башкалардан жогору көргөн дискриминацияны дагы жек көрчү.

Ансыз дагы Сораянын тушүнүгү боюнча тарыхтын жана бүгүнкү күндүн бардык инсандык проблемаларынын тамырында дискриминация жатаи эле.Хазрети Мухаммед доорундан мурунку “жахилдик” деп аталган мезгил келди оюна,кыз балдарды тирүүлөй жерге көмдүргөн, кыз жана эркек ортосунда болгон дискриминация эмес беле?

Адольф Гитлердин миллиондогон адамдын өлүмүнө себеп болгон кеги,каары жана жек көрүүсүнүн астындагы нерсе дагы дискриминация эмес беле? Тарыхтагы бир топ кара тактын себеби дагы дискриминация эле ага көрө;жыныс, дин,тукум, идеология баарынын өзөгүндө ушул дискриминация деген түшүнүк бар эле. Сириялык бир тор адамдар түрдүү жерлерге көчүп кетишти.Көпчүлүгү батышка карай кетишти.

Эмнеге батыш? Же болбосо батышта эркин, бир бейкуттук ичинде, дагы да жакшы шарттарда жашай тургандыгын ойлонуп жатыштыбы.

Өнүгүүнүн аныктамасы дагы батыш үстүнөн айтылып жатты. Батышка жакындаган сайын көбүрөөк өнүккөн, заманбап болуп баштайт.

Макул батыштан эмне каалап жатышты. Батышта аларды күткөн чексиз

мүмкүнчүлүктөр, эркиндиктер, укуктар бар беле? Албетте, жок. Батыш качкындары ар түрдүү себеп айтса дагы негизинен Сораяга көрө бир дискриминация бар эле. Муслмандарга карата терс бир көз караш. Батыштагы бир нече бийлик муну ачык түрдө айтышты. Атасы ошол себептен телевизорду жек көрүп, кабарларды көрүүнү каалабайт эле.

Бир нече батыш өлкөсү: Бизде муслмандарга жер жок маанисине келген өтө оор сөздөрдү айтуудан тартынышпады. А түгүл “акчасын берейли Түркия карасын качкындарга, алар үчүн эң коопсуз жер ТҮРКИЯ” деп өздөрүнүн чыккынчы оюндарынын калгандары менен убакыт кетирүүнү каалашкан жок.

Абийири жок бирок сунуш кылган жардам акчалары дагы “биз колубуздан келгенин кылып жатабыз”, же болбосо “дагы эмне каалайсыңар алгыла ушуну жана унчукпагыла” деп берген акчалары болсо керек. Өздөрүн кыйнагысы келбейт эле. “Эмнеси болсо дагы Түркия бар” деп түшүнүп жатышса керек, ким билет. Түрктөр боорукер бир эл деп ичинен ойлонду Сорая; Түркү, Күрдү, Хазрети Алинин жолдоочулары, Суннилердин баары качкындарга кучак жайышты, баары аларга жардам беришибиз керек, бул жерлер баарыбызгы жетет деп жатышты. Сорая “баары” деп айтпаса мбы деп ойлонду себеби кээ бирөөлөрү: “биз өзүбүздү араң багып жатабыз. Өзүбүздүн проблемаларыбыз турганда алар дагы чыктыбы” деп сүйлөнүп жатышты. Алардыкын дагы туура эмес деп ойлободу Сорая. Өлкөлөрү ансыз деле “ПКК, Ишид, Фетө” деген террор уюмдарынын себебинен акыркы убактарда мурункудан дагы жаман күндөрдү өткөрүп жатты.

Мурун болгон неселерди апасы айтып берген эле. Мурун мынчалык көп жардыруу, мынчалык өлүм, мынчалык шейит болбогон экен. Сорая 15-июль

түнүндө аябай корккон эле, октордун үнүнүн таңга чейин токтобоосу бөлмөсүндө таң атканга чейин ыйлашына себеп болгон эле. Атасы дагы аларды колдоо үчүн колунда түрк байрагы менен Айсел ханымдын күйөөсү менен бирге майданга барышты.

Ушундай болушу керек болчу деп ойлонду Сорая “Башка адамдардын азабы биздин дагы азабыбыз” Азаптын тили, дини, тукуму жок эле, болбошу керек!

Адам баласынын калкы өсүп жатканда байкап же байкабаганын билбей эле чек араларды чийишкен эле. Физикалык жактан дагы акыл-эс жагынан дагы. Физикалык чектерди түшүнө алат бир аз бирок мээлерде чийилген чектерди түшүнө албайт эле. Адамдардын бири бирине болгон мамилеси жана алдын ала билүүсү буга параллел пайда болгон дискриминацияны, бул дискриминациянын алып келген чектери дагы адам мээсинде эле чындыгында. Бул чектерден кантип ашып өтсө болот? Муну дагы билбечү. Билсе дагы колунан эмне келет эле. Жалгыз башына кандай таасир тийгизе алат эле бул акыл-эстин чектеринин ашылышына? Анан аябай туура эмес ойлонгонун байкады; “Баары мен сыяктуу түшүнсө кандай ашылат эле бул чектер. Баары мен жалгыз башым менен эмне кыла алат элем деп али баштабай туруп бүтүрүп жатпады беле бир топ нерсени? Сорая бул абалды ушул окуяга окшотту: Колунда бир аз убакыт мурун жеген шоколадынын бош сыртындагы кагазы менен жүрдү. Ал жүргөн көчөлөрдө жеп ташталган печенье, конфет, чипсылардын кагаздары толгон эле. Контейнерлер оозуна чейин толгон. Бир болсо мусор жыйнагандар бул көчөнү унутуп кетишти деп ойлоду. Ал убакта колундагы шоколаддын кагазын жерге ыргытууну ойлоду, “Ансыз деле булгангыч жана мусор толгон бир көчө деп ойлонду.

Бирок ыргытпады, анткени көчөнүн ошондой абалга келгенин себеб болгондор дагы ал сыяктуу ойлогондор эмес беле?

Баары бир даанадан эмне боло эле же болбосо ансыз деле жер таштандыга толуптур деп көчөнү таштандыга айлантышпады беле? Адамдардын жалгыз башына эч кандай таасир тийгизе албоосу ою анын кыжырын келтирди. Ар бир киши бир бүтүндү тузгөн бөлүктөр эмес беле? Ар бир адам өзүнүн милдетин аткарган болгондо азыр ал көчө бул абалда болбойт беле?

Сорая кагазды чөнтөгүнө салып жолун улантты. Мына дүйнөнүн азыр ушул абалда болушунун себеби дагы бул нерсе эле Сораяга көрө. Ар бир кишинин өзүнүн таасир тийгизе албайм деп ойлоосу жана эч нерсе кылбастан ошол суунун агымы ичинде калуусу эле. "Чектерди" дагы мындай ойлоону менен ашууга болбойт эле. Ар бир адам эми өзү жалгыз колунан келгенин кылууга бел байлоосу керек. Апасы бир жолу айтып берген эле: Хазрети Ибрахим, Немрудка каршы чыккандыгы үчүн Немруд анын чоң бир отко күйгүзүүнү буйуруп, отундар жагылып, жалын чоңойгон сайын чоңойуп, булуттарга чейин жетиптир, Хазрети Ибрахим отун ортосунда калыптыр.

Муну уккан бир кумурска оозундагы бир тамчы суу менен отко карай жүрө баштаптыр. Дагы бир кумурска муну көрүп "кайда баратасы" деп сураптыр суу ташып бараткан кумурскадан. Суу ташыган кумурска: "Укпадынбы? Хазрети Ибрахимди отко жагып жатышат, ага жардам берүүгө баратам.

"десе жанындагы кумурска каткырып "сен бир тамчы суу менен эмне кыла алат элең?" дептир. Суу ташыган кумурска болсо" Мейли жок дегенде кимдин тарабында болгонумду түшүнүшөт" деп жолун улантыптыр. Ал убакта кичинекей

болгондугу үчүн көп түшүнбөгөн бул окуяда кумурсканын эмне дегиси келгендигин азыр дагы да жакшы түшүнүп жатты.: "Таасири болсо болбосо дагы, колуңдан келген нерсе чоң кичине дебей, колуңдан келгенини кыл!"

Сораянын уйкусу келбей жатты. Жаткан жеринен туруп, колуна күндөлүгү менен калемин алып дептердин бир жерин ачып жаза баштады. "Өзүмө каалаганчалык башка адамдар үчүн дагы эң аз дегенде өзүмкүнчөлүк "жашоо укугу" каалайм. Бир гана дем алып чыгаруу эмес бир адамдай жашоо кандай болсо ошону каалайм.

Инсан катары мүмкүнчүлүктөрүмдү ишке ашыра ала турган бардык шарттарды каалайм. Бир инсанмын жана бир гана "инсан" болуум деле бул каалоолорумдун ишке ашуусу үчүн жетиштүү деп ойлойм.

Башынан өткөргөндөрү жана китептерден окугандары себебинен жашына караганда ар дайым чоңдордой ойлонгон Сорая, дептерин жаап ордундан турду жана светти өчүрүп уктуого аракет кылды. Кана көрөйлү турмуш Сораяга дагы эмнелерди алып келет эле?

دنيا كى خيالات اور ثريا

ايك "دى، والا ئے چڑا ايک" "دى، ئوس ايک" كے فيولى ئى اپ تشيب "دى، والا ئے دى تهكب دس ا بي دس ا اوس تهي سهي ديكه وي ئى ئيئهي عبتھ ئوس ئبت وه تهي سهي لئے جيئضه كب دى عشح بي كى دى گئض ئتھ دى بش گه كيو تهي سهي بو هذغوط گهئى ايک كو اط.تهب بوتب اسد اوس تهي گئى بو ئزى وه اة وه گه كيو تهي سهي تهب لگب ئے آ عوجه اعے عت كب كئشد اط.تهب.اعے هوا اضيفه ئهي ئكوسهين كے اط اوس گه كيو تهي سهي بو هذغوط گهئى لئے پكزئا عے هضجوعى ئے جغن كے اط كو سوح كى اط ئبت كو ئے كه بيط كے اط.تهب هوا تهي گئى تهك وه سبتى خبهوگ وه اگئشچ، تهب كچه وه تهي عكتى بئى تنب وه جو گه كيو ائهب وصى كو آپ ئے اپ وه تهب. ئوجه ايک پش اط جغے تهي هلاتى عے ووسون جب والے ئے اعى بے جبتب ڈالا ئوجه صيبده عے لوت گئى ا اى تهي، كى عبل 81 فشف ئهي تشيب عشح تهي سهب عوج هيں ئبسه كے چيئضين ئزى وه اگئشچ تهي. عكتى ائهب بئى وه ئوجه كب جي ئبت ايک وه .. تك كوش كے اط ، كئهلوجب فٹ 8 1 دھے، ك ،وعغ تهي لڑكى خوئقوست اوس جلد دوهى گ كى اط .كوش پئلى اوس ئبل عيبه ئبس ايک گهين، آ عيبه كبلى كے اط ب ديكه وايظ پهبش ئبس ايک اعے والے ئے ديكه عئى ا عوجهئاس ئبت ايک وه .تهه چبته بئى ئبت صيبده وه .تهه بئى ئى ئبتو ئبت ليكي تهي كے تهي عوچتى وه گه كيو كئشتهى گئض ئتھ وه .كب عكے بئى عوجه اعظ تهي كوئى داخل هيں ئے صهب كے كوش ئى ئى اپ بفته تهي سكهتئى بئى يمبي پش دلى ك وه ليكي تهي بوئى اط كے تهي عوچتى وه تهي پهبش ليكي والذبي كے اط . بے پهلو جزئيتى كب دوت تشح هيں اوس تهه لائے كيك عب چهوئب ايک ئے ئبت ايک .تهب بيب ه جئى كى عبلكشه كى اط ئے كئ ديفل پيبس كب كغى بے ادغى عب چهوئب

كى ئے كئ خوگ اعے وه تو بے، عكئب كئ هذد هيں تهه ئے جب وه .تهه سبه كئ كوئك هيں تشكى گه كيو بے، بئى خوگ يهين تشيب كے اوس ه اهي هغض .هلى بئى خوئى وه اعے چبته ب سكه كئ لبيئ هيں سوئى اعے فبئت هئبم اولاد اكلوتى كى اى تشيب گه كيو تهه كچه ئبوجود كے دلچغى اوس ئوق ئے اپ تشيب .تهه پشىئبى وه عے جظ تهي كئتى بئى ايغب ئبم جو تهه عے هيں لوگون اى فبئت هئبم . بوں كب تجبست پهله وه تهه. د ه دولت هيں ا عے، وجه كى گئى ج ه خب ليكي تهه. كئسته كيم وبين پزئا، ب بو ئمل ه تشكى عے ئبم بئى ايک .كهولى دكبي ئبهي عى چهوئى ايک ئے بوں ا تشكى عے ئبم لوگ هيں ت كچداد ئزى ئب، گيئضيب كيليز، پش، عوس خبئى .بوئے ئمل ه ديگئش اوس ب ائا ، اسفب، لى ئ وئسك، كيساه دگى ص عشص كى اى .عشف كى فونون هئشلى اى اوس بے بعث ه عے دغبة كے ئبشون بوتب دعئيبه پش عوس وعغ سوسگبس هيں كالالون اوس ئبلش دييس پش عوس خبئى بے، اط اوس تشيب . هيں اداسون كئتى ف كى ئب گيئضيب پهبش هوا ئمل ه كيليز پهله دأى خب كب بئى ئهيك كيم كب فبئت بئىن گه كيو ئب گيئضيب تهي لڑكى ئشهئى ا ايک تشيب تهب. سهب جب پزها كئبئين كے اط.تهب بئى د پغ ب كئ عشج جغے تقويئش كى چيئضون اوس ئے لكه ئے، ديگئش كالاه كے ئے سكه دانئسى اوس ئے ب ب ت هغض اهي كى اط ب ع ئے اعے .تهه بئى هئبغل ئبس كئى ئے بوں اتهيں، سهبين پكبس اعے ه اهي - : پكبسا جبو بے دى دعئك پش دسواصه ئے كغى عوئى " - ئے ه اهي هغض ،"كهولو دسواصه اوس كهب. ئے كهول دسواصه ئغيش كے دبه جواة كب عوال وه ائين پزوعى والى اوپش .گى چلا لئے كے فبئت هئبم اوس ه اهي هغض ئے هغض كئبئى ئل تهيں. كى هغض كئبئى ئل ئے تشيب پهبش كيب، علام كو ئبتين ئزے جت كئے ئيئھ اوس كى پك هيں خذهبئت هيں ئے كو وه كئے، بو ئشوع ب كئ هواكه ادغبط كو تشيب .لگى ئے ديكه كو اى كئ ئيئھے بئى د پغ صيبده كو كئبئى ئل هغض وه

اوس ہیں کشتی ئپ گپ ثبت وہ لگب اعے .تھی کشتی
ہمقذ کب دُگی ص کی ای کے لگب اعے
کی اطلئے کے خدا .بے ب لگب ئپ گپ فشف ٹھی
سہی عوچ بئ عشح اط ہیں
کوی تھیں تبتی یہ کش آ کو ای ن دب گبیئل تھیں
کیب عفش عبتہ کے کظ ءے کظ گیب، کہیں
کش عوال گیم کجھیس کجھی ہیں کی تشیب اوس
ئ تبتو کو تشیب لگئے۔ ءے ثنا بئ ا تیکہ لیتی
کتبتیں وہ آگش ہوتب کیب تو .تھی فست عے لوگوں
دھبئ ءے اپ وہ کن اص کن پڑھتے ، کش کھول
ءے تھک کو جڑے کے ءے ہ تڑھتے کو پٹھوں کے
عوچ ایغب لے اط وہ کیب تھبے۔ کے
بئ، تھی کشتی بئ ثبت صیبہ وہ گے کیو تھی سہی
تشتی خبلی کے تھب عچ یہ والچی لیکی
ء اھی والذہ کی تشیب کے جیغے . ہیں کھڑکتے صیبہ
عے ثمبفت تشک وہ لیکی تھی تشک ایک
ئبھی تشیب لیکی تھی۔ تشیب ئ جت تھیں بئ والف
تھے ئبھی تھی والذ کے اط گے کیو تھی
کے اط عے جہیں بے ہوتب عے وہیں نچہ ایک اوس
ہیں عوچہ کی تشیب .ہیں ہوتے والذ
ایک والذ کے اط : کے تھی عوچتی وہ تھب، آتب بئ
کے دیش تھوڑی وہ اوس تھے جشھی
عے ء اھی ہیں کی اط کی ای اوس آئے ئم لئے
ہوئی پیدا ہیں ئم تشیب آگش اوس ہوئی ئبدی
ادھی عشح کی والذ ءے اپ تھی تو تڑھی پلی اوس
بئ خبضتت ہضذکہ یہ کیب گی۔ ہو جشھی
ہوا پیدا ئخ ایک جگہ جظ تھب؟ کیوں ایغب تھی؟
جگہ اط ئخ وہ تڑھب، پلا اوس
کی ٹچی کی اط عے جہیں بے سکھتے عے ت کپلک
اوس اٹھی تشیب .ہیں ہوتی واٹختہ بیدیں
دے چبئے اوس دی چبئے تبصہ کو ہغض گبیئل
کی گتبء فببت ہئم .گئی تیتھ کش
ہیں کوشے دوعشے اوس اٹھے لئے کے ءے وُبصپڑھ
کی ءے پڑھ کتبہ وہ تشیب گئے۔ چلے
اعے وہ لیکی تھی لائی وہ جو تھی سہی کش کوئک
عے پھش وہ .تھی سہی عک بئ پڑھ
یہیں خبیلات کے اط گئی۔ پش کی خبیلات ہضاسوں
کش عوچ یہ .تھے ہوسہے ثمل ہ وہیں عے
ہوا ادغبط اعے تھیں دُ پغ بئ ہغض گبیئل اعے کہ
کبفی اعے ہیں وُ د دبلیہ وہ کے
تھب لگتب اعے . تھیں دُ پغ بئ چبضوں اوس لوگوں
جو دقے ہوسا وہ کب دھبئ ءے اط جیغے

دیب چھوڑ ہی ہیں ئم تھب ہخقوئل لے کے "ہذجت"
کبگ کے تھی سہی کش خواہک وہ تھب
دیب چھوڑ وہیں ٹھی گوئی کب "عوچ" ئ اپ ءے اط
تو دھبئ گے کیو غی ہ پش ءے اپ وہ ہوتب
غبی اتو ہی عوچ ہے۔ ہوتب ہی لئے کے "ءے عوچ"
ہیں وُ د دبلیہ ہے۔ بئی ت غبی ا کو
ءے غبی ا .تھب سہب عوچ بئ عے عشح ٹھیک غبی ا
ہزبت، غبی ا کیب؟ عبتہ کے عوچ
کے ءے کش لئل کو لوگوں لئے کے طشیے صہیی،
ہے لگتب ایغب تھے۔ سہے کش کیب عوائے
ہیڈای کے بُلوجی ٹیک اوس ط عبئ ہغل بن کے
کے تشیب لیکی .ہیں سہے کش تشلی ہیں
بُلوجی ٹیک .تھے سہے دے دھوکہ عت وہ ہغبتک
لئے کے ہمبذ اچھے وہ لیکی بے اچھی
بے سہب جب کیب ٹھی جو .سہی ہو بئ اعتکپول
کے ءے ب ت تبتش کو "وُ ہئی کی ہوت" عت وہ
ءے ب ت تبتش صیبہ ایک بے سہب جب کیب لئے
کی ہتھیسوں ہوئے لیظ صیبہ اوس لئے کے
غب ا جیغے .سفت پک ہے یہ لئے کیب کے پیداواس
ہی ویغے ہے سہی کش تشلی ہغلل یت
تشلی ہیں، سہتے بن ہیں دوس جظ ٹھی ولوفیں ٹے
یت غب ا بے گی چ پھ کو گشوج ءے اپ
، کیغے کے سہب آطش بئ کو تشیب لیکی لئے کے
وہیں ہیں بے وہ ہیں دوس جظ
سہی ہو تشلی ہیں ہیڈای کے ط عبئ اوس بُلوجی ٹیک
کش عفش ٹھی ہیں خلائ اہ لوگ ہے
کہیں تشلی کی "یت غب ا" کو تشیب لیکی ہیں عکتے
جگہ جظ ہے۔ سہی دے دیکھئی بئ
لوگ ٹھی اٹھی وہیں تھی آئی کے کش ہجست وہ عے
لوگ تکذاد کی ہضاسوں تھے، سہے ہش
اٹھی لائیں کی ٹچوں آگش .تھے سہے ہش لقوس ٹے
ہوئیں پڑی پش عدلوں کے دس عو ٹھی
کو تشیب کے تھب بئ عشم ایغب کوئی تو تھیں
لی کش تشلی ءے غبی ا کے جبئے دلایب یمیی
بے سہی پڑھ کتبہ وہ عوچ ءے والذہ کی اط . ہے۔
ٹیس ایک کہب۔ کو ءے لا پھل اعے اوس
گئی ہیں ءے خب ٹوسچی عبتہ کے خبھوئی پھش، وہ
بوکش فیس ئ عے وُ بص والذ کے اط
ہغض اوس والذہ کی اط .گے چلے ہیں کوشے
کش لجل دگب کی آپ خدا کہ کہب ءے گبیئل
لے۔

لئے، کے صثی کو دو عسے ایک ٹھی کش ہو عے
 طُشیے لئے، کے غل لئے، کے ہزبت
 ب کش لئل لئے کے صہیی لئے، کے فسلے لئے، کے
 کو اط کجھی کجھی .ہیں گئے ہو ئشوع
 سہب ہو اضبفہ ہیں آئبدی :تھی لگتی ٹیہک ثبت یہ
 ہجشت پش ہمہببت ہختلف لوگ لئے ہے،
 گئے کشیں کبم اوس سہیں وہیں اوس گئے، کشیں
 ہوی ئیوں، کچھ ہیں صساگت کچھ کبم، ہختلف
 کی ای عے، وجہ اط ہیں۔ تجبست کچھ عبتہ، کے
 ہوتے گمبند ہختلف اوس یں صثب ہختلف
 ہیں اتفق عبتہ کے اط پہلو ضدی کب اط لیکھی . ہیں
 تکلیف ئے ات اختلافت کبب: "تہب سہب کش
 ہیں تقوس کب اہتیصص عے اختلافت" ؟" ہیں ہوتے وہ
 عشح ہش کو اط "تہب چہیے ب ہو پیذا
 کغی ئخ ایک .تھی قُشت عے علوک اہتیصصی کے
 عوچے، کب ئے ہو ثنتش عے گوست
 یب ہو، ثنتش عے دو عشوں گ س ایک کب جلد اوس
 ئے اپ جوبگت ایک حظ اہتیصصی ایغی ایک
 عے غل یب ہزبت کے دو عسے کو غل یب ہزبت
 خلاف کے ہلک غل، لوم، عوجہیں۔ ثنتش
 کے ثشیب عے پہلے .ہے ہیں لوجل علوک اہتیصصی
 تبسیخ یڈت کی علوک اہتیصصی ہغبتک
 .ہے عے وجہ کی ہغبتل ئ غب ا تویم آج اوس ہیں
 دوس کے وعلن گلیہ اللہ فلی اللہ سعول
 اہتیصصی کبب ہیں، 'گوش کی جہببت' پہلے عے
 کے لڑکیوں اوس لڑکوں عے وجہ کی علوک
 ٹیٹیوں ئ اپ اوس ؟ تہب جببت کبب ہیں فشق دسہیی
 تہب. جببت کبب دفی دہ ص ہیں صہیی کو
 ٹھی یڈت کی قُشت اوس عغہ کے ہٹلش ایڈولف
 وجہ ایغی اوس کبب تہب ہیں علوک اہتیصصی
 اہتیصصی ہغبتک، کے اط ہوئے۔ لئل لوگ لاکھوں عے
 اوس عیہ عے ثبت ہیں تبسیخ علوک
 غل، ہزبت، ف، ف .ہے وجہ کی وال کببت دکھی
 کی تقوس بھی "اہتیصص" ت لپ اط طُشیے
 پش ہمہببت ہختلف گوام ئبھی کئی .تھے یڈت
 ہغشہ اکثشیت ہیں ای .گئے کے کش ہجشت
 کے خبیل اط لوگ یہ کیوں؟ ہی ہغشہ گئے۔ عشف کی
 تیکہ گئے عشف کی ہغشہ عبتہ
 عبتہ کے آصادی وہ اوس ہلے کبھیٹی صیبده کو ای
 لہزا، کشعکین غش دگی ص ٹہتس اوس

ہب اجبصت کی ئے جب کش سکھ پھل پش ہیض وہ
 چہت وہ گی۔ لیٹ پش تغش کش جب اوس لگی گے
 تھی، سہی کش ہذعوط عغت وہ تھی۔ لیٹی ب عہ کے
 گھ ا تھی سہی دکیہ ایغے کو چہت وہ
 فلن ڈیذہ پغ عے توجہ لشیجی جیغے تغیش جھپکے
 ئبم جو ولت اچہب کچھ وہ .ہو سہی دیکھ
 جزئبتی وہ .تھی سہی کش ببب اعے تہب گضاسا ہیں
 کہ ہوئی جزئبتی لئے اط وہ اوس گئی ہو
 کو ئبم عبتہ کے ہشضی اوس آصا وہ ہیں دمیمت
 کے ہججوسی تلکہ آئے ہیں کش چھوڑ
 ہیں عوچ ہیں داص ا ہنجت وہ .تھے ڈ پبت وہ .تذت
 جو تھی عے ہیں ای وہ تھی، سہی عک
 اچھے ہی ئیبذ اعے تھے۔ دیکھتے دقہ خبلی کب کپ
 ئے اط .تھی اہیڈ کوئی کی وں د
 کشوڑوں ہختلف عوچب، ہیں تبسے کے لوگوں
 کی یٹ غب ا جیغے ہیں تبسے کے لوگوں
 لوگوں والے پہلے عے عت ئے اط چلائی۔ "کیغٹ"
 ہزبت ہختلف عوچب. ہیں تبسے کے
 عت وہ کے ہیں کہتے ہیں تبسے کے دوا اوس آدم
 آدم پہلے عے عت .تھے غبی ا پہلے عے
 ہیں پیذا کیوں پہلے دوا کے لگی ئے عوچ وہ .تھے
 ہوتے اگلی ہشد ہیں چیض ہش کبب .ہوئی
 ہشد اگش گے؟ ہوں آگے ہوئی ہ شد کبب ہیں؟
 کیے پیذا عے ہڈی کی پغلی کی گوستوں
 آگے ہیں طُش ہ پظ ہش گوستوں پھش ئیبذ .جببتے
 ، سہی عوچتی ہیں تبسے اط ثشیب . ہوتیں
 آئیوں کے لوگوں اسٹوں پش صہیی دوا اوس آدم یہ
 ایک یہ ہوا، کبب کو عت ای لیکھی .تھے اجذاذ
 ایک ٹھی پھش ہیں آئے عے عشف کی اجذاذ آئیوں
 ایغب کبب ہیں۔ جببتے ہو خلاف کے دو عسے
 کبب ہیں ہلتی پڑی پش عبذل لائییں چھوٹی کے ہوا
 عے ہذجت بببب عے جغے ہوا، ایغب
 ہیں وعی کے ای کو لوگوں ہضاسوں والے ئے سہ
 گھش ئے اپ کو ای کیوں ہے۔ سہب جب ہبسا
 سہب پڑ ب ہو ٹمل ہ ہیں کلالوں دو عسے کش چوڑ
 دوا اوس آدم عوچب، عے پھش ئے اط ہے؟
 ٹھی کے ای اوس ئچے کے ئچوں کے ای اولاد، کی
 عوس بئی لاہت تکذاذ یہ .ئچے کے ئچوں
 تویم ای عشح۔ کی 'پبئے' تھی سہی جب چلتی پش
 ٹپ ہیں ہی ایک جو ہے ہوا کبب کو ئچوں

ہیں وں د ای .تثیب ہیں ثبے کے وں د ے پشا ے
 ئ ات بی اوس تھے ہوتے ہیں فغبد ے ات
 تھے ئبذاء ے ات ے اوس تھی تیں ہو وہیں اہوات
 عے والکچہ کے سات' کی جولائی 81 'تثیب،
 تک فجخ آواصیں کی دُوق ٹ جو تھی۔ گئی دس ٹہت
 کے دوبیت کی ای والد کے اط .سہیں آتی
 کے ئوہش کے گبئی تل هغض اوس ئیوی ئ اپ لئے
 ب ے عشح اط کہ عوچب ے اط .گئے عبتھ
 کی دسد' اے غن ہوبسا غن کب دوعشوں' چہئے
 !چہئے ئ ہو ہیں غل یب ہزبت، صئبی، کوئی
 ٹ عشدشیں ہونے ئے جب ے اوسس ے جب ے غبی ا
 سہی ٹڑھ آئیدی جیغے جیغے ہیں، لی ب
 اوس ٹھوٹ وہ .عشدذیں ئ رہ اوس ٹھوٹ وں دو ہے۔
 عوجھ کو عشدذوں والی ے آطش
 عکتی عوجھ ہیں کو دذود ئ رہ وہ لیکھی تھی، عکتی
 ے لوگوں جو دذود ئک، ئے تھی
 ئبی ٹ ہیں دھب ئے اپ خلاف کے دوعشے ایک
 تکفجبت اوس علوک اہتیصی عے وجہ اعی
 کیغے پش دذود ای .ہوئے ئبہل ہیں سوہ کے ای
 ئی جب ہیں وہ ہے؟ عکتب جب پییب لبئو
 عکتی کش کیب وہ تو ہوتی تھی ئی جب وہ اگش تھی
 کے ے پب لبئو پش عشدذوں ئ رہ ای وہ تھی
 ادغبط اعے پھش ہی؟ عکتی کش پیذا ائش کیغے لئے
 غلط وہ ہے سہی عوچ وہ جو کے ہوا
 لبئو پش دذود ای تو عوچیں عشح ہیشی عت اگش .ہے
 عے ٹہت ہے کیب عکتب جب پییب کیغے
 کے چھوڑے ہیں عے وجہ اط کیم عے ٹہت ے لوگوں
 اط ے تثیب ہیں۔ عکتے کش کیب بن
 خلی ایک فشف وہ دی، تئجیہ کو دبل فوست
 جب ہیں گلی عبتھ کے پیک کے چبکلیٹ
 عے ٹت وہیں تھی سہی جب وہ عے گلی حظ تھی سہی
 پڑے وغیشہ چیظ، ٹغکٹ، کھولے
 ے تھی عہہ کے دسواصے کے گھش دُچ اوس تھے،
 شُص ئی ک .تھیں پڑیں چیضیں کی ئچوں کچھ
 والا ے اٹھب کچشا ئبیذ .تھے ہوئے ٹھشے تک ے ہ
 ب جب لے ہی عے گلی کو اعبط ئخ
 چبکلیٹ وہ ہیں ہبتھ ے اپ ے اط ولت اط .گیب ٹھول
 یہ" کہ کش کہب یہ کب ے ک ے پھ پیک کب
 اط لیکھی "ہے۔ ڈی گ ٹہت ہی پہلے عے تو گلی پہلے
 کی عوچ اعی گے کیو کیب ہیں ایغب ے

کے ای .تثیبی تکشیف کی 'تثلی' تھی ے هغشہ
 گئے، ہوں لثیت کے هغشہ ب جت عے خییل
 آصا صیبہ اوس "کبھیہ" صیبہ، 'جذیب' صیبہ وہ تو
 کو ای کے ہیں عوچتے وہ گئے کیب ہوں
 ای دموق اوس آصادی بٹ، اھکب لاهذذود ہیں هغشہ
 ٹیلکل گئے؟ ہوں سہے کش ٹطیس ا کب
 وجہ حظ تھیں وجوببت هختلف ہیں هغشہ اگشچہ !ہیں
 ہیں وفول کو ہبجشیہ وہ عے
 یہ هغبتک کے تثیب لیکھی تھے، چہتے ب کش
 خلاف کے وں هغلوب .تھے ئ ہج پش اہتیصی
 . مبط فی ہ
 واضذت کی اط ے عبتوں دکوہتی عی ٹہت ہیں هغشہ
 اط لئے اط .کیب اظہبس اوس کی
 یہ وہ تھی، فشت ئ ات عے ویژی ٹیلی کو والد کے
 کئی .تھے چہتے ب دیکھ ہیں خجشیں
 کشتے ظہبش یہ ہچکچبتے ہیں ٹلکل :سیبعئیں هغشہ
 کے وں هغلوب پبط کے ای کے ہونے
 تثلی ئ اپ وہ اوس ہے ہیں جئی ک گ کوئی لئے
 چہتے ہیں ب وٹ تھی عبتھ کے کھیلوں غذاس
 کے تثیبیں اوس دیں سلن کی ای ہیں اچلو" تھے،
 لبئل صیبہ عے عت لئے کے ای تشکی
 ہے سہب عو ضویش کب ای ہے۔ جگہ کی اکتوبد
 کی ای ئبیذ ہیں کشتے پی ک وہ پیغے جو اوس
 سہے کش عت عے عشف ئ اپ بن' کے ہو عوچ یہ
 اوس لو پیغہ یہ ہیں چہتے کیب اوس' یب 'ہیں
 کو ای بن کے تھے چہتے ہیں وہ .سہو خبھوگ
 یہ وہ ئبیذ ہے، ٹب جب کوی .کشیں ئے آسام
 تثیب ہے۔ لئے کے عت اط تشکی کہ ہوں عوچتے
 "ہہشئی" ایک گوام تشک هغبتک کے
 بے پ توبم ئ ع گلوی کشد، تشک، ، ہے مکبئشے
 بن' کہ ہے گئے ہو ایک لئے کے وں گزی
 بن صہبی یہ 'ہیں چہئے ب کش ہذد کی ہبجشیہ
 ے اط پھش لیکھی ہیں کبھی لئے کے عت
 کہتے جو ہیں ایغے کچھ تھی عے ہیں ای کے عوچب
 اے اوس ہیں ہیں ہی کل خود بن:ہیں
 ہی کلات ہیں ے سہ خود ہیں' اے گئے آتھی یہ یہیں'
 گشد دہئت ہی پہلے ہلک یہ .ہیں
 کی 'ٹو فی۔ اوس کے کے۔ پی۔ داگک،' طُیووت
 والذہ کی اط ہے۔ سہب ہیں ہی کل عے وجہ

ۛے جی هجھے .گئی هو ئشوع بُ لکه هیں دقه اط کے
 بُ ات لے ۛے اپ بُ جت چہیے دک ا
 ۛے هیں بُ جت ۛے هیں کچھ نہت ۛے کے دو عشوں
 دو عشے پیش عوس کے ہیں لۛے کے خود
 ہیں بُ لی طُ عب فشف هیں ۛھی۔ لۛے کے لوگوں توبم
 جو ہوں چہتی عت وہ تلکہ چہتی،
 ا ہے چہتہب لۛے کے ۛے سہ عشح پوسی عبی ا ایک
 دبلات توبم هیں بۛے کے ۛے ہو عبی
 عبی ا ایک هیں .ہوں چہتی بُ سہ عشح پوسی هیں
 هیشی ہوں "عبی ا" هیں کے دمیت یہ ہوں
 "ہے۔ کبھی لۛے کے ۛے ہو پوسا کے خواہت
 والی ثلغوں صبیہہ عے گوش ئ اپ ہوی ۛہ تشیب،
 جی عے وجہ کی دبلات بے ای عوچی ثبتیں
 ۛے اط ہے۔ پڑھتی وہ کتبتیں جو اوس گُسی وہ عے
 کھڑے اٹھ اوس کی ڈُٹ ٹک وٹ ئ اپ
 کی ۛے عو اوس دیب کش ڈُٹ کو لیوپ اوس ہوئی
 کے ہیں دیکھتے چلو لگی۔ ۛے کش کوئی پ
 ۛے؟ لاتی کیب لیے کے تشیب ڈگی ص

یہ کیب اط .تھی چُی پہ کو دبل اط گلی یہ عے وجہ
 کبھی لے کے ۛے کش ڈُہ گ کو گلی خیل
 کشے ہیں ڈُہ گ کو گلی تو پیکٹ ایک کے تہب ہیں
 تھی سہی ہو شوط کش عوچ یہ وہ گب؟
 گب۔ ہو ہیں ائش کوئی پیش عوس ۛے اپ کب لوگ کے
 ہیں دقه کب طُہم پوسے ئخ ہش کیب
 ٹھیک کشداس بُ اپ ۛے ئخ ایک ہش اگش ہوتب؟
 یہ کب اوسگلی عڑک اط کیب تو ہوتب کیب عے
 جیت ئ اپ پیکٹ کب چبکلیٹ وہ ۛے تشیب ہوتب؟ دبل
 یب د عے وجہ اعی .سہی چلی اوس ڈالا هیں
 یہ ئخ ایک ہش هغبتک. کے تشیب ہے، هیں دبل اط
 ہوش ہن کے بے عوچتی یب عوچتہب
 ہوجودہ کو خود وہ پھس اوس ہیں، عکتے ہو ہیں
 کۛے۔ کچھ نعیش بے ڈالتب هیں دبلات
 ہو ہیں پس ۛھی کجھی عبتہ کے عوچ ایط عشدذیں
 کبم عے عشف ئ اپ کوئی ہش عکتیں۔
 ۛے هیں کی اط کشے۔ کوئی پک ٹھشپوس کی ۛے کش
 دضشت جت : کہ تہب تشیب دفکہ ایک
 ای ۛے وُشود تو ہوے کھڑے خلاف کے وُشود ائشابین
 آگ دیب، دکن کب ۛے جلا هیں آگ کو
 تبدلوں اوس گے ٹڑھتے ئچلہ کے طگی، ٹھڑکبی
 دضشت اوس لگے ۛے اٹھ عشح کی
 ئی چبو ایک جت.گیب ڈالا هیں نیچ کے آگ کو ائشابین
 ۛہ وہ تو بُ ع هیں تبسے کے اط ۛے
 چل ت جت کی آگ عبتہ کے ڈُٹو ایک کی ئ پب هیں
 ئی چبو دو عشی جت گے، ہو ئشوع بُ
 ۛے ئی چبو اط ہو، سہی جب کہب تو دیکھب ۛے اعے
 ائشابین دضشت وہ ہیں؟ بُ ع ۛے تن" کہب
 اپ هیں ۛے ٹھجب آگ هیں ہیں۔ سہے ڈال هیں آگ کو
 دو عشی وں۔ سہی جب ۛے ڈال دقه بُ
 ٹو ایک کی ئ پب کہ لگی ۛے ع ۛہ کش عی یہ ئی چبو
 ۛے ئی چبو اط گی۔ کشے کیب کو آگ ڈُ
 کے گے جبئیں عوجھ تو یہ وہ کن اص کن دیب جواہ
 وہ کش کہہ یہ ہوں۔ عشف کی کظ هیں
 جو ئ، کہب یہ پیش۔ ساعتے ۛے اپ گی چلی ئی چبو
 اہ تھی۔ آتی ہیں عوجھ هیں ٹچبی کو اط
 اط :کہ تہب هغلت کب ئی چبو اط کے گی۔ آ عوجھ اط
 کبم توبسا کے پڑتہب ہیں فشق عے
 کو ٹظ ہے، ٹڑا یب ہو بے چھوٹب ہیں، کے بے ہوش
 ۔ ہو عکتے کش تن کچھ جو
 اوس گلی عے ٹعنش وہ .تھی سہی آ ہیں ڈُ ئ تشیبکو
 اوسڈائشی اٹھیب للن اوس ڈائشی ۛے اط

МИР МЫСЛЫ

ALİ ASLANOĞLU

«Это скучный день», «знойный день» «утомительный день» семья Soraya, сидя внутри смотреть телевизор обсуждает сегодня. Это было скучно, потому что каждый день был таким же, как в предыдущий день. Она утонула, потому что они больше не могли читать все, что происходит вокруг, растут глаза открылись, подавленным ухоженными увеличивается. Она утонула, потому что дух стал узким телом. Хотя так много вещей, чтобы сказать, это было тихо. Он не мог сказать, потому что он собирался обременять ее усталым. Подобно тому, как вьючные животные были уподоблены ко многим вещам, как транспортные средства, не может двигаться сам, хотя это было всего лишь 18 лет. Они не могут двигаться вверх думать большие вещи.

Soraya плечистый, 1,60 высокий, она была очень красивая девушка с тонкой талией и талии, чтобы бросить длинные черные волосы. Коричневый цвет кожи, иссиня-черные глаза, был одним из тех, кто их видел, как взгляд назад. Это был интровертом, но которые не говорят много. Поэтому он считает, что это потому, что никто не будет говорить, чтобы понять. Введите новый возраст был на прошлой неделе, но я не верю в гороскопах много думать, что этот шаг является эмоциональным аспектом Рыб. Его родители должны были взять его немного празднует день рождения торт. Половина яблока Искупление, пытались маленькой девочки счастливой.

Soraya был недоволен, потому что они знали, где Турция не ранить его. Эмине Эрдоган и г-н Хишам был, так как она является единственным ребенком известно,

но многие из них титровать над Soraya. Сорайя также пыталась избежать этих интересов, а не в отличие от испорчена, потому что не имеет отношения к вещам, которые расстраивают их. Г-н Хишам Сирия люди с богатыми. время оккупации, но они были вынуждены мигрировать в Турцию из-за гражданской войны в Сирии открыли небольшой продуктовый магазин здесь. Из Сирии в Турцию это было много миграции. Особенно церковь, Бурса, Измир, Анкара, Стамбул и другие восточные провинции. Вероятно, образ жизни был более подходящим здесь или эти регионы, особенно из-за Диярбакыр и промышленные рабочие Газиантеп, потому что она шире. Soraya и ее семья мала, то они приходят в первый Килис Килис и Газиантеп Хишама переехал много на пути, что мозг работает идти. Soraya и интроверт девушка, которая не любит большую часть поездки. книги для чтения, чтобы написать или нарисовать что-то, что нельзя сказать, что есть и другие хобби, чтобы вести дневник. Эмине Эрдоган несколько раз после Soraya Сорайя Херд его мать:

- « Дочка иди открой дверь ,» сказал Эмине Ханым.

Она пошла открывать дверь без ответа Soraya. Г-жа Айсель была от верхних соседей. Эмина Эрдоган и Хиш господь, Айсель ханым более приветствие после окончания Soraya госпожи Айсель чая ли сат, большая стали сидеть и смотреть их места в углу начали Soraya делают разговор. Г-жа Айсель заметил, что многие любят Soraya. Он нашел, что это очень болтливый. На самом деле, он считает, что цель жизни это просто сплетни. Аллах не любил свою мать. Г-жа Айсель доход, который сделал то, что, когда он пошел, с кем вы говорили мне все, что посетили стыд своей матери, что он пытается показать, как в разговоре за задать вопрос или два.

Soraya он ненавидит людей, которые говорят пустыми. То, что мы получили, было настолько открытая книга Почитайте, они вместо того, чтобы развивать свои мышцы мозга немного устали говорить безучастно по крайней мере, мышцы челюсти. Soraya он думает, что слишком много людей думают говорить. Могу ли я делать то, что я думаю, что я меньше говорить, но нет никаких причин, чем он действительно потратил много шума из полых интересов это было без толка, поскольку они не были так уверены. Его мать Эмина Ханым не была далека от турецкой культуры, Турция Soraya. Но так как его отец был сириец Soraya, откуда было бы, если оральной ребенок. Он также не понял бы, что это вызывает Soraya, что он принимает на себя: Ее отец немец, хотя и пришел в Сирию по причине Эмине Ханым вышла замуж, хотя и, хотя он был один родился и вырос в Сирии Soraya только потому, что его отец немцев он был бы сам Германец. Это смешно, не так ли? Почему это так? Место, где человек родился и вырос, и воспоминание детства было почти принадлежать должна быть устными. Soraya Г-жа Айсель стоял над домом, чтобы освежить чай, чай снова сел. Г-н Хишам смещаются в направлении, чтобы в конце вечера. Другие пошли в комнату. Soraya книга, которая берет за руку пыталась читать, но он не мог читать. Бинди снова задумавшись. Думая о эмигрируют были почти там. После того, как думала, г-ж Айсель это вряд ли любовь Soraya в последнее время заметила, что многие люди не любят и большинство вещей. Сирия, если его мозг оставил «любовь» часть выполнения функции. Я хочу мозг «думает» Если бы я оставил . Такой провел ее ум, но потом рассмеялся ему, что он уже мозг «думать» не состоял? Что заставляет людей человека, отделяющиеся от других существ, которые, как утверждается, было

то, что вы можете себе представить. Но в последнее время «люди» не согласен с идеей, что есть разумное существо. Что он думает об этом? Религия, почва, ради идеологии, но думать о том, что человечество было сделано, чтобы убивать людей. Наука и технологии постоянно развиваются в области, якобы развивается. Soraya все было основано на обмане. Технология хорошо, но она говорит, что да; благая цель, которая не используется. Если таковые имеются, или «машина смерти», чтобы развивать это возможно. сделать лучше, чем бомбы оснащены для производства оружия.

Так что это прогресс. Они что болтать непрерывный прогресс человечества. Наша эпоха, когда прогресс человечества жить, которое развивается, он был лучшим моментом, когда идущие якобы не мог видеть, вот Soraya, да жил эру технологий и были разработками в области науки, люди собирались даже дольше пространством, но Soraya его «человечество» никогда не могло видеть развитие. Миграция Часы, где люди по-прежнему умирают, так что они не заслуживают какой-либо из тысяч были мертвы. Если море еще поражая своих детей трупы, никто не мог убедить Soraya к мысли, что человечество развивается. Soraya мать читать книгу, которую вы сказали Soraya принести плоды. Soraya еще стоял молча созерцательный и вдумчивый путь во главе с кухней. Его отец собирался молитва была закончена гостиной. Пусть Аллах примет госпожу Айсель и его мать говорит.

Soraya плоды попросил разрешения пойти в свою комнату, поставить журнальный столик перед ними. Номера в старых, но не слишком много новых лиц также не считается кровать таким образом, что на самом потолке. Было скучно, потолок смотрел фильм от урожая на внимание на глазах своей возлюбленной.

Он провел несколько хороших раз приходили на ум в Сирии. Он был так тронут. Дело в том, что прикоснулся к нему, что не было хорошим способом или добровольно разошлись. Они обязаны. Soraya не мог думать, очень позитивно, видя пустую чашку всегда был своего рода на стороне. Был едва ли вера в хорошие дни. Он подумал о людях, отличающихся друг от друга миллиардов людей, много лент завернута отсталой «человеческой» лента. Он думал, что люди в первую очередь. Первые люди разных религиозных источников давали как Адам и Ева. Первый Адам был но. Почему это первая Ева несотворенной подумал он. Все должно было сделать, чтобы быть мужчиной главенство? Мужчины всегда хотел бы быть впереди? То, что мы получили, что мужчины, если они были созданы из ребра женщин. Может быть, тогда они не будут иметь женщин в этом втором плане. Он продолжал думать о Soraya, мать всех в настоящее время назначать и миллиарды людей на земле были Адам Навва. Так что происходит уже в миллиардах тех же предков, и мать и ребенок становятся ненавидели друг друга так много ненависти преследует. Что случилось с крохотными телами били на побережье. То, что произошло и любили тысячи людей умерли в общежитии, почему он должен был выйти из комнаты погрузилась в области не знают гораздо больше, чем дома? Я думаю, опять же, Адам и Хавва дети, дети детей, детские детские дети. Это упоминается как «пи», как огромное число движется, чтобы существовать. Так что с таким количеством детей из той же Энн Баба, что случилось; для языка, религии, для расы, для идеологии, секта, они убивали друг друга на территории. Иногда он нашел оправданный этот пункт: для людей, чтобы жить, где население увеличилось постепенно мигрировала в

разные места, конечно же, будет работать по-разному, скаким-то сельским хозяйством, какой-нибудь животным, чтобы иметь дело с какой-то сделкой. По этой причине, она будет состоять из различных языков и имеет разные убеждения. Но он не принял своего рода упрямого как состояние, он не мог. «?

Различия должны быть так сильно страдают» «Различия должны выявить концепцию, называемую дискриминацию» Soraya ненавидела все формы дискриминации. мыслящий человек не также превосходит другие религии, религиозной дискриминации, которые также пытались установить превосходство другого цвета кожи цвета кожи дискриминации считается выше женщиной гонки без дискриминации, страны, нации, независимо от того, сам что дискриминации считает сам превосходил не нравится.

Согласно истории, и сегодня Сорайя уже лежала дискриминация на основе всех человеческих проблем. Гц. Mohammad период предыдущих «невежества» называется как период пришел на ум землю закопать свои дочь в живой, девушку и не дискриминировать между мужчинами? Что привело к гибели миллионов людей, ненависти Адольфа Гитлера, не был дискриминационным под гнев и ненависть снова? По его словам, дата, по которым дискриминация была причиной многих кара ; пола, религии, расы, идеологии, все это на основе «дискриминации» была концепция под названием проклятие. Сирийцы, многие люди мигрировали в разные места. Большинство на запад к местам, так что более западной, чем они сами. Почему Запад? Или они думают, что более свободно, чем в западном процветании, чтобы жить в более широких возможностях. Это определение развития или даже «западный» были сделаны. Запад стремится к более «продвинутыми», чем

«современные», чем «современных» Он бывает. Так что ждет «западное» явления, потому что они выросли в этом гигантском глаза. Запад, ожидая их неограниченные возможности, свободы, права были? Конечно, нет! Запад беженцы по Soraya в основном о желании. Хотя Есть много различных причин, по-прежнему стоят дискриминации.

негативный прогноз по отношению к мусульманам. Мощност на Западе, что многие из них выражался ясно. Его отец стал настолько ненавидел телевидение, не хотят, чтобы посмотреть новости. Многие западные государства: смысл не место для нас, мусульман, не колеблясь от участия в будущем слишком тяжелой риторике. Даже «беженцы получают свои деньги, давайте посмотрим на Турции, они самые надежные места для Турции», заявив, что их коварная игра «с остальным» не хочет иметь дело с. Их совесть не предлагает деньги, но они, вероятно, также помогают «мы делаем наши предельные» денег, или «то, что вы еще хотите, чтобы получить его и закрой» деньги могут также иметь.

Вкус во рту не хотел уйти. «У Турции есть так или иначе, «тот, кто знает, что они думают. Турки «милостивые» Soraya он провел в обществе; Турки, курды, сунниты, все они открыли свои руки беженцев, чем все сразу «мы должны им помочь», «эта земля достаточно для всех нас», сказали они. «Все» вотчины Мне нравится Soraya, потому что она думала, что некоторые: «мы ищем трудно для себя», «один из наших собственных проблем, когда они появились, сказал ли» они бы упрекнуть. Soraya не находит их не было оправдано. Страны уже «РПК, Исидор, Feton» пытались террористические организации, потому что в последнее время прошли через худшие времена, чем раньше. Старый сказал своей матери. Перед взрывом столько смерти, так часто, что многие мученики не имеют. Soraya

'15 июля до утра колбасы было очень страшно по ночам плачет причина никогда не замолкает день преломлении комнаты. Его отец был на площади с турецким флагом в руках госпожа Айсель жен, чтобы поддержать их. Там было думать Soraya «боль других людей должно быть наше горькое» горьким языка, религии, не расы; не должно быть!

Человечество осознает возросшее население или они черпают границу, не зная, что они не являются. И физические и умственные пределы. Он мог понять, очень мало физических границ, но он не понимал границы, нарисованные в голове. Люди дискриминации, что происходит параллельно друг другу, их отношения и ограничения предрассудки привели к тому, что дискриминация были в голове. Как были превышены эти пределы? Она не знала его. Приятный также знал, что придет от руки. Как в одиночку эффект мог бы создать, что преодолеть эти ментальные границы? Потом он заметил, что многие думали, что неправильно; «Как эти пределы будут превышены, если бы все думали, как я. Было много вещей, которые я не закончу до его начала, все говорят, что я могу сделать в одиночку? Soraya сравнил ситуацию со следующими событиями: Эль мере, прежде чем он ел шоколад шел по улице, когда пустая упаковка. Прогулка по улицам и побежденный брошенные место вафли, печенье, чипсы и т.д. были упакованы с твердой упаковкой, даже было несколько подгузников в передней части дома двери. Контейнеры были заполнены ртами.

Вероятно, поглотители были приняты или забыть эту улицу, по его мнению. Затем она намерена занять место готового шоколада упаковки завода в руке «уже очень грязные и мусор заполненных улицы» внутри он сказал. Но он не бросал, потому что это была также причина, чтобы

стать одной из улиц не думать, как тот момент, когда его? Что происходит, что один или кем-либо другим умирают уже заполнили улицы мест свалки мусора ли они поворачиваются? Люди начинают нервничать по идее в одиночку не может иметь никакого эффекта. Каждый человек не составные части? Если каждый человек сделал их часть была в тот момент, что на улицах было бы тогда?

Soraya упаковка продолжала свой путь, положив в карман. Тем не менее, в мире в настоящее время также является причиной того, что это имело место в соответствии с Soraya. Каждый человек думает о себе, не могут быть эффективными и погрузиться в существующем порядке он был выше по течению от делать что-то. «Граница», которые никогда не думали, чтобы быть непреодолимой. Теперь все в одиночку, чтобы сохранить что-то с конца, пришлось столкнуться, насколько он мог. Однажды он сказал своей матери: пророк Авраам, Нимрод, потому что он выступает против Нимрод приказал его огромный горящий огонь и дрова сгорают, пламя растет, росло, достигнув к облакам Пророк Ибрагим застрял в середине огня. С каплей воды он несет слышать муравей рот начал ходить к огню. Другой муравей увидел это, «Куда ты идешь?» Он спросил водоносные муравей. Водоносные муравьи: «Разве ты не слышал? Ибрахим устанавливает пожарный собирается помочь ему, «он смеется, бросая другие муравей» Что, черт возьми, что вы можете сделать с каплей воды? «Он сказал. Водоносных муравьи сказал: «Могу ли я понял, какая сторона по крайней мере,» продолжил путь слова. В то время эта история о том, что муравьи также хотел бы сказать, что, потому что мало теперь понимают гораздо лучше, чем он понял: «есть ли маленький или большой, не имеет значения, что его лучший эффект, делать то, что вы можете»

Я не мог думать о Soraya сна. Он встал с постели, руки на дневник и начал не списывать любую часть книги берет перо «для всех других людей, столько, сколько я хочу сам по себе, по крайней мере до тех пор,» право на жизнь «я хочу. Не только дышать, это требует того, что я хочу, чтобы он жил, как человек. Я хочу, чтобы все условия, которые я могу выполнять свои возможности, как человеческие существа. Я человек, а не просто «человек» даже этого недостаточно для реализации моего желания, я думаю ".

в зависимости от возраста книг, потому что они живут и всегда выглядят более зрелые вещи Soraya, которые стояли на месте, закрыть книгу и пытался спать со светом прочь. Давайте посмотрим, что жизнь принесла бы более Soraya?

SORAYA IN MISEL SVET

ALI ASLANOĞLU (zgodba)

"To je dolgočasen dan," "soparno dan" "naporno dan", ki ga Soraya družina sedi notri gledanje televizije je razpravljamo danes. To je bilo dolgčas, ker je vsak dan enak kot prejšnji dan. Ona je utonila, ker bi lahko več preberete vse, kar se dogaja okoli, rastejo oči odprla, zatl z dobro urejenih povečuje. Ona je utonila, ker je duh postal ozko telo. Čeprav je toliko stvari za povedati, da je tiho. Ona ni mogla povedati, ker je bila tekoč, da se breme njen utrujeni. Tako kot so zveri obremenitve primerjamo z veliko stvari, saj vozila ne more sam premakniti, čeprav je bil star le 18 let. Ne more premakniti do razmišljati velike stvari.

Soraya široka ramena, 1.60 visok, je bilo zelo lepo deklet z vitko pasu in pasu do meče dolgo črne lase. Rjava koža, jet-črne oči, je bil eden izmed tistih, ki so jih videli kot pogled nazaj. Bil je zelo introvertiran, vendar ki ne govori veliko. Zato misli, da je zato, ker nihče ne bi govorila, da razumejo. Vnesite new age je imela prejšnji teden, vendar nisem verjel v horoskope veliko misliti, da je poteza čustveni vidik rib. Njeni starši so jo vzeli malo praznovanje torto. Polovica jabolko sprava, so poskušali deklico z veseljem. Soraya je bila nesrečna, ker so vedeli, vsak, Turčija ni delo za njo. Emine Hanım in Husam Bey so bili zelo zaskrbljeni, ker je Soraya njihov edini otrok. Soraya tudi poskušala izogniti delaš stvari, ki bi jih vznemirijo, razliko kljub tej zanimivi in pomembni. Husam Bey je bil od tistih, ki so bili v Siriji v času. On je bil, ki se ukvarjajo s trgovino, ampak zaradi državljanske vojne, se je moral preseliti v Turčijo, kjer je odprl majhno trgovino Sirski. Bil je veliko število migracij iz Sirije v Turčijo. Zlasti v Kilis, Gaziantep, Kahramanmaraş, Şanlıurfa, Adana in drugih vzhodnih provincah. Trgovina delovnim časom, vendar pa so bili prisiljeni seliti v

Turčijo zaradi državljanske vojne v Siriji je tukaj odprl majhno trgovino z živili. Iz Sirije v Turčijo, je bilo veliko migracije. Zlasti cerkve, Bursa, Izmir, Ankara, Istanbul in drugih vzhodnih pokrajinah. Verjetno življenjski slog je bolj primerno, tukaj ali regije, še posebej zaradi Diyarbakır in industrijski delovna mesta Gaziantep, ker je širši. Soraya in njena družina je majhen, potem pridejo prvi v Kilis Kilis in Gaziantep Hisham je preselil veliko na poti, da se možgani deluje iti. Soraya in introvertirano deklet, ki ne mara veliko vožnjo. Knjige za branje, pisati ali pripravi nekaj, da ni mogoče trditi, da obstajajo tudi druge hobije, ki vodijo dnevnik. Emine Hanım večkrat po de Soraya slišala svojo mater:

"Jazsem vrata igra deklet vstati," je dejal Hanım esklenino.

Šel je odpreti vrata, ne da bi odgovorih Soraya. Ga Aysel je od zgornjih sosedov. Emine Hanım in Hışam Bey, Aysel Hanım več pozdrav po končani Soraya Ga Aysel čaj ali sat, velika je začel, da se usedem in jim gledajo sedežev v kotu začela Soraya izdelavo pogovor. Ga Aysel je opazil, da se mnogi radi Soraya. Ugotovila je, da je zelo trača. Dejstvo je, da je misli, da je smisel življenja je samo čenče. Allah ni bila vseč njegova mati. Ga dohodek Aysel kaj je kdo naredil, kjer je šlo, s katerimi ste mi povedali, se je vse obiskal sramoto svoje matere, da je hotel pokazati pot v pogovoru za sprašujem ali dva. Soraya sovraži ljudi, ki govorijo prazna. Kaj smo dobili bila tako odprta knjiga Preberite, bi namesto tega razvijajo svoje možganske mišice malo utrujene od zbegano govorimo vsaj čeljusti mišice. Soraya misli preveč ljudi misli, govora. Sem lahko to, kar mislim, da govorim manj, vendar ni nobenega razloga, kot je v resnici porabijo veliko hrupa iz votlih interesov je bilo zaman, saj niso bili tako prepričani. Njegova mati Emine Hanım ni bila daleč od turške kulture. Ampak zato, ker je bila njen oče sirskega Soraya koder bi bilo, če

oralno otrok. Prav tako ni razumela bi, da povzroča Soraya, da prevzame: Njen oče je nemški, čeprav, in pridejo v Sirijo z razlogom Emine Hanim poročena, čeprav in čeprav je bil eden rodil in odraščal v Siriji Soraya samo zato, ker je njegov oče Nemci bi bil sam Nemka. To je smešno, kajne? Zakaj je to tako? Kraj, kjer je bila oseba rodil in odraščal, in spomini na otroštvo so imeli skoraj pripadajo ne bi smelo biti ustno. Soraya Gospa Aysel stal nad hišo, da osvežimo čaj, čaj tazeleyip spet sedel. Gospod Hisham zamaknjena v smeri, da bi v poznih večernih urah. Drugi je šel v sobo. Soraya knjiga, ki ima roko je bil težaven, da se glasi, vendar ni mogel brati. Bindi izgubljen v mislih še enkrat. Razmišljate o izseljuje je bilo skoraj tam. Po Gospa Aysel mislila, da je komaj radi Soraya opazil v zadnjem času, da veliko ljudi ne mara in večino stvari. Sirijo, če bi njegovi možgani zapustil "ljubezen" del opravljanje funkcije. Želim si možgane "razmišljanje" Če sem zapustil kismında. Takšna preživela um, potem pa se mu smejali, kar je že možgani "razmišljanje" Ali ni sestavljena? Kaj naredi ljudi ljudi, ki ločujejo od drugih bitij, ki so trdili, je bilo, da si lahko predstavljate. Toda v zadnjem času "ljudje" se ni strinjal z idejo, da je racionalno bitje. Kaj si misli o tem? Religija, tal, zaradi ideologije, ampak mislim o tem, kaj človeštvo storili, da bi ubil ljudi. Znanost in tehnologija vztrajno napreduje na tem območju, naj bi bili v razvoju. Soraya je vse temelji na prevari. Tehnologija je lepo in prav, ampak ona pravi, da; Dober namen, ki pa ni bil uporabljen. Če obstaja, ali "stroj smrti" za razvoj mogoče. Naredite boljšo bombo kot opremljena za izdelavo orožja. Torej, to je napredek. So Lupetati, da je stalen napredek človeštva. Naša era, ko napredek človeštva v živo, ki se razvija, je bil najboljši točka, kjer dosega menda ni mogel videti glej Soraya, da je živel dobi tehnologije in so bili razvoj na področju znanosti, ljudje grejo celo daljšo prostor, vendar Soraya njegova "človeštvo" nikoli ne bi videli razvoj. Migracije Glej, kjer so ljudje še

vedno umirajo, tako da ne zaslužijo koli od tisočih bili mrtvi. Če je morje še vedno tepe svoje otroke trupel, nihče ni mogel prepričati, Soraya na idejo, da je človeštvo razvijalo. Soraya Un mati prebral knjigo, ki si rekel Soraya, da bi sadove. Soraya vedno stal tiho kontemplativno in premišljen način, z glavo v kuhinjo. Njegov oče se je dogajalo, da je bila molitev končana dnevno sobo. Lahko Allah sprejema gospa Aysel in njegova mati je rekel.

Soraya sadje prosil za dovoljenje, da gredo v njegovo sobo, dal mizico pred nji-mi. Sobe v starejših, vendar ne preveč novih obrazov prav tako niso bili upoštevani posteljo na tak način, da je na samem stropu. Je bilo dolgočasno, strop je gledal film iz pridelka na oynuyormuşça pozornosti v očeh svojo ljubljeno. On je preživel nekaj dobrih časih prišel na misel v Siriji. Bil je tako dotaknil. Stvar, ki ga je dotaknil, da ni lep način ali prostovoljno ločili. Dolžan. Soraya ni mogel spomniti zelo pozitivno, vidim prazno skodelico vedno je nekako na strani. Skoraj ni bilo prepričanje v dobrih dni. Mislil je, da ljudi, razlikujejo med seboj milijard ljudi, veliko trak zavrt nazaj "človeški" trak. Mislil je, da ljudje na prvem mestu. Prvi ljudje različnih verskih virov dajali kot Adam in Eva. Prvi Adam je bil vendar. Zato, da je prvi večer Nestvoren je mislil. Vse, kar je moral storiti, da bo moški prevlado? Moški bi vedno radi bili pred nami? Kaj imamo je, da je moški, če so bili ustvarjeni iz rebra žensk. Mogoče pa ne bi bilo žensk v tem drugem načrtu. Nadaljeval je, da razmišljajo o Soraya, mati vseh trenutno dodelitev in milijarde ljudi na svetu so bili Adam in Eva. Torej, kaj je bilo, ki se pojavljajo v milijardah teh istih prednikov in mati in otrok, je postala sovražila med seboj toliko sovraštva zasleduje. Kaj se je zgodilo na majhnih teles je udaril obalo. Kaj se je zgodilo v yaşadag in ljubil na tisoče ljudi, je umrl v domu, zakaj je moral zapustiti sobo pahnila v sfero ne vedo veliko več kot v hiši? spet mislim, Adam in Havva otrok, otroške

otroke, otroška otroške otroci. To se imenuje "pi", kot je bilo ogromno število gibljejo obstaja sploh. Torej, s tako veliko otrok iz iste anne baba, kaj se je zgodilo; za jezik, za vero, za dirke, za ideologijo, sekte, so bili ubijanje drug drugega za ozemlje. Včasih se najde je upravičen to točko: za ljudi, ki živijo, kjer povečala populacija postopoma prešli na različnih krajih, seveda, se bo delo na različne načine, z nekaj kmetijstva, nekaj živali, da se ukvarjajo z neko trgovino. Iz tega razloga, bo sestavljena iz različnih jezikov in imajo različne prepričanja. Ampak on ni sprejel vrsto trmasta kot je to pogoj, da je ne bi. "Razlike morajo biti trpijo toliko" "Razlike mora vzbuditi koncept imenovan diskriminacijo" Soraya sovražil vse oblike diskriminacije. Misleči človek je tudi boljša od drugih religij verske diskriminacije, ki prav tako poskušali ugotoviti premoč na druge barve kože, barve kože diskriminacijo se šteje, da je boljše, da ženske dirke brez diskriminacije, države, naroda, ni važno, sam kaj diskriminacijo meni sama boljša ni vseč. Glede na zgodovino in danes Soraya je že ležal diskriminacijo na podlagi vseh človeških problemov. Hz. Mohammad obdobje preteklega "nevednosti", ki se imenuje kot obdobje prišla na misel zemljo pokopljejo svoje hčere živ, dekline in ne dela razlik med moškimi?

Ki je povzročila smrt milijonov sovražstva ljudi Adolfa Hitlerja, ni bila diskriminatorska pod jezo in sovražstvo spet? Po njegovem mnenju je datum, na katerega diskriminacija je razlog veliko kara leke; spol, vero, raso, ideologija, vse to na podlagi "diskriminacije", je imel koncept imenovano prekletstvo. Sirci, je veliko ljudi preselili v različnih krajih. Večina proti zahodu do mesta, tako da je bolj zahodno od sebe. Zakaj West? Ali mislijo, da bolj svobodno kot v zahodni blaginje, da živijo v boljših možnosti. To je opredelitev razvoja ali celo "western" so bile narejene iz. West pristopi bolj "napredni" kot "moderno" kot "moderno" On se zgodi. Torej, kaj pričakujejo "zahodni"

pojav, saj so odraščali v tej velikanski oko. West, ki čaka na njih neomejeno možnosti, svoboščine, je bilo pravice? Seveda ne! West begunci po Soraya bistvu približno želijo Čeprav obstaja veliko različnih razlogov še vedno stojijo STI diskriminacijo. Negativni izgledi do muslimanov. Moč na Zahodu, da mnogi so ga jasno izražena. Njegov oče je postal tako sovražil televizija, ni želel gledati novice. Veliko zahodnih državah: pomen ni prostora za nas muslimane ni okleval, od sodelovanja v prihodnje preveč težkih retorike. Tudi "begunci dobijo svoj denar, si oglejmo Turčiji, so najbolj zanesljive mest za Turčijo", pravijo njihovi izdajalski igra "z ostalim" ni želel, da se ukvarjajo z.

Njihova vest ne ponujajo denar, ampak so verjetno tudi pomaga "Delamo v največji možni meri" denar, ali pa "kaj še hočeš, da bi ga dobili v in zapreti" denar tudi lahko imeli. Okus v ustih ni hotel pobegniti. "Turčija ima v vsakem primeru," tisti, ki ve, kaj si mislijo. Turki "usmiljen" Soraya je preživel v skupnosti; Turki, Kurdi, Aleviti, suniti, vse pa je odprla svoje roke za begunce, kot vse naenkrat "moramo jim pomagati," ta dežela je dovolj za vse nas," so dejali. "Vse" demesne rad Soraya, ker je mislila nekaj: "iščemo težko za nas," ena od naših problemov, ko se je zdelo, Ali" je dejal, bi sramoto. Soraya ne najde jim ni bila upravičena. Države že "PKK, Isidor, Fetan" poskus teroristične organizacije, saj v zadnjem času šel skozi slabše čase kot prej. Stara je povedal svojo mater. Pred eksplozijo toliko smrti, tako pogosto, da se toliko mučenci ne. Soraya '15 julij do jutra klobase je bilo zelo strah ponoči jok, ker ni bil nikoli zapre gor dan lomljenju sobi. Njegov oče je bil v kvadratu s turško zastavo v rokah gospa Aysel žene, da jih podpirajo. Tam je bilo treba misliti Soraya "bolečine drugih ljudi bi moralo biti naše bitter" grenko jezik, vero, ni rase; ne bi smelo biti!

Človeštvo se zaveda povečane populacije ali pa potegniti mejo, ne da bi vedel, da niso. Oba telesne in duševne omejitve. Lahko je razumeti, zelo malo fizičnih meja, vendar ni razumel meje, pripravljene v glavi. Ljudje diskriminacija, ki poteka vzporedno s seboj, so njihova stališča in omejitve predsodki, ki jih prinaša dejstvo, da sta diskriminacija v glavo. Kako so te meje presežene? Ona ga nisem poznal. Prijetno tudi vedel, kaj bi prišel iz rok. Kako sam učinek bi lahko ustvarili, da premagajo te duševne omejitve? Potem pa je opazil, da veliko misli narobe; "Kako bi se te mejne vrednosti presežene, če so vsi mislili, kot sem jaz. Je bilo veliko stvari, ki ne dokončajo, preden se začne, vsi pravijo, kaj lahko storim sama? Soraya podoben položaj na naslednje dogodke: El vsaj preden je pojedel čokolado je hodil po ulici, ko je prazno embalažo. Sprehodite se po ulicah in premagal vrže kraj za pečatenje, piškote, je čips itd pakiran s trdno embalažo imel celo nekaj plenice pred vrati hiše. Posode so napolnila usta. Verjetno so mrhovinarji opravili ali pozabi na to ulico je mislil.

Potem se je namerava prevzeti mesto končnega čokolada embalaže obrat v roki, "je že zelo umazana in smeti napolnjena ulicah" znotraj je dejal. Ampak on ni vrgel, ker je bil tudi razlog, da postane ena od ulic ne razmišljajo kot tistem trenutku je njegov? Kaj se zgodi, je, da je ena ali kdorkoli drug umre že napolnjena ulicah mest na smetišče smeti Ali se obrnejo? Ljudje so dobili živčni o ideji, sama po sebi ne more imeti nobenega vpliva. Vsak posameznik ni bil sestavni deli? Če je vsak posameznik narediti svoj del je bil trenutek, da bi ulice potem? Soraya embalaža je nadaljevala svojo pot, dajanje v žepu. To je dejal, da je svet trenutno tudi razlog, da je bil to primer v skladu z Soraya. Vsak posameznik razmišljanje samo po sebi ne more biti učinkovita in se potopite v obstoječem da je bilo višje od tega nekaj. "meje", ki ni bil nikoli mislil, da bo nep-

remostljiva. Vsi zdaj sam da bo nekaj od konca, je bilo, da kolikor je le mogel soočiti. Je njegova mati nekoč povedal: preroka Abrahama, Nimrod, ker gre proti Nimrod odredil njegov velik ogenj gori in les so spali, plamen raste, zrasel, ki sega do oblakov prerok Ibrahim obtičali sredi ognja. S kapljico vode, ki jih opravlja slišati mravlja v ustih začeli hojo proti ognju. Še ena mravlja to videli, "Kam greš?" Je vprašal mravlje prenašajo z vodo. Voda izvajanje mravlje: "Ali nisi slišal? Prerok Abraham so podtaknili ogenj to'm dogaja, da bi mu pomagal, "se zasmeji, ki jih metali druge mravlje" Kaj za vraga je to lahko narediš s kapljico vode? «Je rekel. Voda izvedbo mravlje je dejal: "Ali sem razumel, na katero stran je vsaj" je nadaljeval pot rekel. V času, ko je ta zgodba je, da so mravlje tudi rad povedal, da zato, ker je majhna, zdaj razumem, veliko bolje, kot je razumel: »ali je učinek majhen ali velik, ne glede na njegovo najboljšo, to, kar lahko"

Nisem mogel misliti Soraya Un spanja. Vstal je iz postelje, roke na dnevnik in začel pisati off koli del knjige zavzema pisalo "za vse druge ljudi, toliko kot želim jaz sam, vsaj do" pravico do življenja "hočem. Ne samo, da diha, da zahteva, kar sem hotel, da bi živeli, kot človeško bitje. Hočem vse pogoje, da lahko opravljajo svoje možnosti kot z ljudmi. Sem oseba, in ne le "človeški", tudi to ni dovolj za uresničitev svoje želje, se mi zdi. "

Odvisno od starosti knjig, ker živijo in vedno videti bolj zrele stvari Soraya ki je stala na mestu, zapreti knjigo in poskušali spati s svetlobo off. Poglejmo, kaj je življenje bi prinesel več Soraya?